وَمَنۡ يَّقۡنُتۡ مِنۡكُنَّ لِلّٰهِ وَرَسُوۡلِهٖ وَ تَعۡمَلۡ صَالِحًا

ઔર જો તુમ મેં સે અલ્લાહ ઔર ઉસ કે રસૂલ કી ઈતાઅત ઔર આમાલે સાલેહા કરેગી

نُّؤۡتِهَاۤ اَجۡرَهَا مَرَّتَيۡنِ ۙ وَاَعۡتَدۡنَا لَهَا رِزۡقًا كَرِيۡمًا ﴿٣١﴾

તો હમ ઉસે ઉસ કા અજર દુગના દેંગે. ઔર હમ ને ઉસ કે લિયે બાઈઝઝત રિઝક તૈયાર કર રખા હૈ.

يٰنِسَآءَ النَّبِىِّ لَسۡتُنَّ كَاَحَدٍ مِّنَ النِّسَآءِ اِنِ اتَّقَيۡتُنَّ

એ નબી કી બીવિયો! તુમ દૂસરી આમ ઔરતોં મેં સે કિસી એક કી તરહ નહીં હો અગર તુમ મુત્તકી બન કર રહો,

فَلَا تَخۡضَعۡنَ بِالۡقَوۡلِ فَيَطۡمَعَ الَّذِىۡ فِىۡ قَلۡبِهٖ مَرَضٌ

તો બોલને મેં આવાઝ પસ્ત મત કરો કે કહીં લાલચ કરને લગે વો શખ્સ જિસ કે દિલ મેં બીમારી હો

وَّقُلۡنَ قَوۡلًا مَّعۡرُوۡفًا ۚ ﴿٣٢﴾ وَقَرۡنَ فِىۡ بُيُوۡتِكُنَّ

ઔર બાત વો કરો જો ભલાઈ વાલી હો. ઔર અપને ઘરોં મેં ઠેહરી રહો

وَلَا تَبَرَّجۡنَ تَبَرُّجَ الۡجَاهِلِيَّةِ الۡاُوۡلٰى وَاَقِمۡنَ الصَّلٰوةَ

ઔર પેહલી વાલી જાહિલીય્યત કે તર્ઝ પર બનાવ સિંગાર કો ખુલા મત રેહને દો ઔર નમાઝ કાઈમ કરો

وَاٰتِيۡنَ الزَّكٰوةَ وَاَطِعۡنَ اللّٰهَ وَرَسُوۡلَهٗ ؕ اِنَّمَا يُرِيۡدُ

ઔર ઝકાત દો ઔર અલ્લાહ ઔર ઉસ કે રસૂલ કી ઈતાઅત કરો. અલ્લાહ તો સિર્ફ યે

اللّٰهُ لِيُذۡهِبَ عَنۡكُمُ الرِّجۡسَ اَهۡلَ الۡبَيۡتِ وَيُطَهِّرَكُمۡ

ચાહતા હૈ કે તુમ સે ગન્દગી કો દૂર રખે, એ એહલે બયત! ઔર તુમ્હેં પાક

تَطۡهِيۡرًا ۚ ﴿٣٣﴾ وَاذۡكُرۡنَ مَا يُتۡلٰى فِىۡ بُيُوۡتِكُنَّ

સાફ રખે. ઔર યાદ કરો ઉસ કો જો તિલાવત કિયા જાતા હૈ તુમ્હારે ઘરોં મેં

مِنۡ اٰيٰتِ اللّٰهِ وَالۡحِكۡمَةِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ لَطِيۡفًا خَبِيۡرًا ﴿٣٤﴾ ع ۴

અલ્લાહ કી આયાત ઔર હિકમત મેં સે. યકીનન અલ્લાહ બારીકબીન, બાખબર હૈ.

اِنَّ الۡمُسۡلِمِيۡنَ وَالۡمُسۡلِمٰتِ وَالۡمُؤۡمِنِيۡنَ وَالۡمُؤۡمِنٰتِ

યકીનન મુસલમાન મર્દ ઔર મુસલમાન ઔરતેં ઔર ઈમાન વાલે મર્દ ઔર ઈમાન વાલી ઔરતેં

وَالۡقٰنِتِيۡنَ وَالۡقٰنِتٰتِ وَالصّٰدِقِيۡنَ وَالصّٰدِقٰتِ

ઔર આજિઝી કરને વાલે મર્દ ઔર આજિઝી કરને વાલી ઔરતેં ઔર સચ બોલને વાલે મર્દ ઔર સચ બોલને વાલી ઔરતેં

وَالصّٰبِرِيۡنَ وَالصّٰبِرٰتِ وَالۡخٰشِعِيۡنَ وَالۡخٰشِعٰتِ

ઔર સબ્ર કરને વાલે મર્દ ઔર સબ્ર કરને વાલી ઔરતેં ઔર ખુશૂઅ કરને વાલે મર્દ ઔર ખુશૂઅ કરને વાલી ઔરતેં

وَالۡمُتَصَدِّقِيۡنَ وَالۡمُتَصَدِّقٰتِ وَالصَّآٮِٕمِيۡنَ وَالصّٰٓٮِٕمٰتِ
ઔર સદકા દેને વાલે મર્દ ઔર સદકા દેને વાલી ઔરતેં ઔર રોઝા રખને વાલે મર્દ ઔર રોઝા રખને વાલી ઔરતેં
وَالۡحٰفِظِيۡنَ فُرُوۡجَهُمۡ وَالۡحٰفِظٰتِ وَالذّٰكِرِيۡنَ اللّٰهَ كَثِيۡرًا
ઔર જો મર્દ અપની શર્મગાહોં કી હિફાઝત કરને વાલે હૈં ઔર જો ઔરતેં અપની શર્મગાહોં કી હિફાઝત કરને વાલી હૈં ઔર જો મર્દ અલ્લાહ કો બહોત
وَّالذّٰكِرٰتِ ۙ اَعَدَّ اللّٰهُ لَهُمۡ مَّغۡفِرَةً وَّاَجۡرًا عَظِيۡمًا ۝٣٥
ઝયાદા યાદ કરને વાલે હૈં ઔર જો ઔરતેં અલ્લાહ કો બહોત ઝયાદા યાદ કરને વાલી હૈં. અલ્લાહ ને ઉન કે લિયે મગફિરત ઔર અજરે અઝીમ તૈયાર કર રખા હૈ.
وَمَا كَانَ لِمُؤۡمِنٍ وَّلَا مُؤۡمِنَةٍ اِذَا قَضَى اللّٰهُ وَرَسُوۡلُهٗۤ
ઔર કિસી મોમિન મર્દ ઔર મોમિન ઔરત કે લિયે જાઇઝ નહીં હૈ કે જબ અલ્લાહ ઔર ઉસ કા રસૂલ કિસી મુઆમલે કા
اَمۡرًا اَنۡ يَّكُوۡنَ لَهُمُ الۡخِيَرَةُ مِنۡ اَمۡرِهِمۡ ؕ وَمَنۡ يَّعۡصِ
ફૈસલા કર દે તો ઉન કે લિયે અપને મુઆમલે મેં કુછ ભી ઇખ્તિયાર હો. ઔર જો અલ્લાહ ઔર
اللّٰهَ وَرَسُوۡلَهٗ فَقَدۡ ضَلَّ ضَلٰلًا مُّبِيۡنًا ۝٣٦
ઉસ કે રસૂલ કી નાફરમાની કરેગા તો વો ખુલી ગુમરાહી મેં ભટક ગયા.
وَاِذۡ تَقُوۡلُ لِلَّذِىۡۤ اَنۡعَمَ اللّٰهُ عَلَيۡهِ وَاَنۡعَمۡتَ عَلَيۡهِ اَمۡسِكۡ
ઔર જબ આપ ફરમા રહે થે ઉસ શખ્સ કો કે જિસ પર અલ્લાહ ને ઇન્આમ ફરમાયા ઔર આપ ને ભી ઉસ પર ઇન્આમ ફરમાયા કે
عَلَيۡكَ زَوۡجَكَ وَاتَّقِ اللّٰهَ وَتُخۡفِىۡ فِىۡ نَفۡسِكَ مَا اللّٰهُ
તૂ અપની બીવી અપને પાસ રેહને દે ઔર અલ્લાહ સે ડર હાલાંકે આપ અપને જી મેં છુપા રહે થે વો જિસ કો અલ્લાહ
مُبۡدِيۡهِ وَتَخۡشَى النَّاسَ ۚ وَاللّٰهُ اَحَقُّ اَنۡ تَخۡشٰٮهُ ؕ
ઝાહિર કરને વાલા થા ઔર આપ ઇન્સાનોં સે ડરતે થે. ઔર અલ્લાહ ઇસ કા ઝયાદા હકદાર હૈ કે આપ ઉસ સે ડરેં
فَلَمَّا قَضٰى زَيۡدٌ مِّنۡهَا وَطَرًا زَوَّجۡنٰكَهَا لِكَىۡ لَا يَكُوۡنَ
ફિર જબ ઝૈદ બિન હારિસા ને ઝયનબ સે હાજત પૂરી કર લી તો હમ ને ઝયનબ આપ કે નિકાહ મેં દે દી, તાકે ઈમાન
عَلَى الۡمُؤۡمِنِيۡنَ حَرَجٌ فِىۡۤ اَزۡوَاجِ اَدۡعِيَآٮِٕهِمۡ اِذَا قَضَوۡا
વાલોં પર કોઈ હરજ ન રહે ઉન કે મુંહ બોલે બેટોં કી બીવિયોં કે બારે મેં જબ વો ઉન સે
مِنۡهُنَّ وَطَرًا ؕ وَكَانَ اَمۡرُ اللّٰهِ مَفۡعُوۡلًا ۝٣٧ مَا كَانَ
ગર્ઝ પૂરી કર લેં ઔર અલ્લાહ કે હુકમ કો તો પૂરા હોના હી થા. નબી (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ) પર કોઈ
عَلَى النَّبِىِّ مِنۡ حَرَجٍ فِيۡمَا فَرَضَ اللّٰهُ لَهٗ ؕ سُنَّةَ اللّٰهِ
તંગી નહીં ઉસ મેં જો (ખુદ) અલ્લાહ ને ઉન કે લિયે મુકદ્દર કર દિયા. અલ્લાહ કા દસ્તૂર રહા હૈ

فِى الَّذِيۡنَ خَلَوۡا مِنۡ قَبۡلُؕ وَكَانَ اَمۡرُ اللّٰهِ قَدَرًا
ઉન (પૈગમ્બરોં) મેં ભી જો પેહલે ગુઝર ચુકે હૈં. ઔર અલ્લાહ કા અમ્રે કઝા વ કદર પૂરા
مَّقۡدُوۡرَا ۙ‏ ﴿۳۸﴾ اۨلَّذِيۡنَ يُبَلِّغُوۡنَ رِسٰلٰتِ اللّٰهِ
હો કર હી રેહતા હૈ. પૈગમ્બર વો લોગ હૈં જો અલ્લાહ કે પૈગામાત પહોંચાતે હૈં
وَيَخۡشَوۡنَهٗ وَلَا يَخۡشَوۡنَ اَحَدًا اِلَّا اللّٰهَ ؕ وَكَفٰى بِاللّٰهِ
ઔર અલ્લાહ સે ડરતે હૈં ઔર અલ્લાહ કે સિવા કિસી સે નહીં ડરતે. ઔર અલ્લાહ હિસાબ લેને વાલા
حَسِيۡبًا‏ ﴿۳۹﴾ مَا كَانَ مُحَمَّدٌ اَبَآ اَحَدٍ مِّنۡ رِّجَالِكُمۡ
કાફી હૈ. મુહમ્મદ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ) તુમ્હારે મરદોં મેં સે કિસી એક કે બાપ નહીં,
وَلٰكِنۡ رَّسُوۡلَ اللّٰهِ وَخَاتَمَ النَّبِيّٖنَ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ بِكُلِّ شَىۡءٍ
લેકિન વો અલ્લાહ કે રસૂલ હૈં ઔર તમામ અમ્બિયા કે ખાતમ હૈં. ઔર અલ્લાહ હર ચીઝ કો ખૂબ જાનને
ع٥ عَلِيۡمًا ‏﴿۴۰﴾ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيۡنَ اٰمَنُوا اذۡكُرُوا اللّٰهَ ذِكۡرًا
વાલે હૈં. એ ઈમાન વાલો! તુમ અલ્લાહ કી યાદ બહોત ઝયાદા
كَثِيۡرًا ۙ‏ ﴿۴۱﴾ وَّسَبِّحُوۡهُ بُكۡرَةً وَّاَصِيۡلًا‏ ﴿۴۲﴾ هُوَ الَّذِىۡ
કિયા કરો. ઔર ઉસ કી તસ્બીહ કરો સુબ્હ વ શામ. વહી અલ્લાહ હૈ જો
يُصَلِّىۡ عَلَيۡكُمۡ وَمَلٰۤئِكَتُهٗ لِيُخۡرِجَكُمۡ مِّنَ الظُّلُمٰتِ
તુમ પર રહમત ભેજતા હૈ ઔર ઉસ કે ફરિશ્તે ભી તાકે અલ્લાહ તુમ્હેં અન્ધેરોં સે નૂર કી
اِلَى النُّوۡرِ ؕ وَكَانَ بِالۡمُؤۡمِنِيۡنَ رَحِيۡمًا‏ ﴿۴۳﴾ تَحِيَّتُهُمۡ يَوۡمَ
તરફ નિકાલે. ઔર વો ઈમાન વાલોં પર બહોત ઝયાદા શફકત વાલા હૈ. ઉન કા તહીય્યા જિસ દિન
يَلۡقَوۡنَهٗ سَلٰمٌ ۖۚ وَاَعَدَّ لَهُمۡ اَجۡرًا كَرِيۡمًا‏ ﴿۴۴﴾ يٰۤاَيُّهَا
વો ઉસ સે મિલેંગે સલામ હોગા. ઔર અલ્લાહ ને ઉન કે લિયે ઈઝ્ઝત વાલા સવાબ તૈયાર કર રખા હૈ. એ
النَّبِىُّ اِنَّاۤ اَرۡسَلۡنٰكَ شَاهِدًا وَّمُبَشِّرًا وَّنَذِيۡرًا ۙ‏ ﴿۴۵﴾
નબી! યકીનન હમ ને આપ કો રસૂલ બના કર ભેજા ગવાહી દેને વાલા ઔર બશારત સુનાને વાલા ઔર ડરાને વાલા.
وَّدَاعِيًا اِلَى اللّٰهِ بِاِذۡنِهٖ وَسِرَاجًا مُّنِيۡرًا‏ ﴿۴۶﴾ وَبَشِّرِ
ઔર અલ્લાહ કી તરફ ઉસ કે હુકમ સે દાવત દેને વાલા ઔર નૂર ફૈલાને વાલા ચિરાગ બના કર ભેજા હૈ. ઔર ઈમાન
الۡمُؤۡمِنِيۡنَ بِاَنَّ لَهُمۡ مِّنَ اللّٰهِ فَضۡلًا كَبِيۡرًا‏ ﴿۴۷﴾ وَلَا
વાલોં કો બશારત દીજિયે ઈસ બાત કી કે ઉન કે લિયે અલ્લાહ કી તરફ સે બડા ફઝલ હૈ. ઔર

تُطِعِ الۡكٰفِرِيۡنَ وَالۡمُنٰفِقِيۡنَ وَدَعۡ اَذٰىهُمۡ وَتَوَكَّلۡ
કાફિરોં ઔર મુનાફિકીન કા કેહના ન માનિયે ઔર ઉન કી તરફ સે જો તકલીફ પહોંચે ઉસ કી પરવા ન કીજિયે ઔર અલ્લાહ પર

عَلَى اللّٰهِ ؕ وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَكِيۡلًا ۝٤٨ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡۤا
તવક્કુલ કીજિયે. ઔર અલ્લાહ કાફી કારસાઝ હૈ. એ ઈમાન વાલો!

اِذَا نَكَحۡتُمُ الۡمُؤۡمِنٰتِ ثُمَّ طَلَّقۡتُمُوۡهُنَّ مِنۡ قَبۡلِ
જબ તુમ નિકાહ કરો ઈમાન વાલી ઔરતોં સે, ફિર તુમ ઉન કો તલાક દો ઈસ સે પેહલે

اَنۡ تَمَسُّوۡهُنَّ فَمَا لَـكُمۡ عَلَيۡهِنَّ مِنۡ عِدَّةٍ تَعۡتَدُّوۡنَهَا ۚ
કે તુમ ઉન કો છુઓ તો તુમ્હારે લિયે ઉન પર કોઈ ઈદ્દત નહીં જિસ કો તુમ શુમાર કરો.

فَمَتِّعُوۡهُنَّ وَسَرِّحُوۡهُنَّ سَرَاحًا جَمِيۡلًا ۝٤٩ يٰۤاَيُّهَا النَّبِىُّ اِنَّاۤ
તો તુમ ઉન કો કુછ મતાઅ દે દો ઔર અચ્છી તરહ રુખ્સત કર દો. એ નબી! હમ ને

اَحۡلَلۡنَا لَكَ اَزۡوَاجَكَ الّٰتِىۡۤ اٰتَيۡتَ اُجُوۡرَهُنَّ وَمَا مَلَـكَتۡ
આપ કે લિયે આપ કી બીવિયાં હલાલ કી હૈં જિન કો આપ મહર દે ચુકે હૈં ઔર આપ કી મમ્લૂકા બાન્દિયાં ભી જો અલ્લાહ

يَمِيۡنُكَ مِمَّاۤ اَفَآءَ اللّٰهُ عَلَيۡكَ وَبَنٰتِ عَمِّكَ وَبَنٰتِ عَمّٰتِكَ
ને આપ કો ગનીમત મેં સે દિલવાઈ હૈં ઔર હલાલ કી હૈં આપ કે ચચા કી બેટિયાં ઔર આપ કી ફૂફિયોં કે બેટિયાં

وَبَنٰتِ خَالِكَ وَبَنٰتِ خٰلٰتِكَ الّٰتِىۡ هَاجَرۡنَ مَعَكَ ۙ
ઔર આપ કે મામૂં કી બેટિયાં ઔર આપ કી ખાલાઓં કી બેટિયાં, જિન્હોં ને આપ કે સાથ હિજરત કી.

وَ امۡرَاَةً مُّؤۡمِنَةً اِنۡ وَّهَبَتۡ نَفۡسَهَا لِلنَّبِىِّ اِنۡ اَرَادَ النَّبِىُّ
ઔર વો મોમિન ઔરત જો અપની ઝાત નબી કો હિબા કર દે અગર નબી ઉન કો નિકાહ

اَنۡ يَّسۡتَنۡكِحَهَا ۚ خَالِصَةً لَّكَ مِنۡ دُوۡنِ الۡمُؤۡمِنِيۡنَ ؕ
મેં લેના ચાહેં. યે સિર્ફ આપ હી કે લિયે હૈ, ન કે આમ મોમિનીન કે લિયે.

قَدۡ عَلِمۡنَا مَا فَرَضۡنَا عَلَيۡهِمۡ فِىۡۤ اَزۡوَاجِهِمۡ وَمَا مَلَـكَتۡ
યકીનન હમેં માલૂમ હૈ જો હમ ને ઉન પર ફર્ઝ કિયા હૈ ઉન કી બીવિયોં ઔર ઉન કી બાન્દિયોં કે

اَيۡمَانُهُمۡ لِكَيۡلَا يَكُوۡنَ عَلَيۡكَ حَرَجٌ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُوۡرًا
બારે મેં તાકે આપ પર કુછ ભી તંગી ન રહે. ઔર અલ્લાહ બહોત ઝયાદા બખ્શને વાલા,

رَّحِيۡمًا ۝٥٠ تُرۡجِىۡ مَنۡ تَشَآءُ مِنۡهُنَّ وَتُـْٔوِىۡۤ اِلَيۡكَ مَنۡ
નિહાયત રહમ વાલા હૈ. આપ દૂર રખેં જિસે ચાહેં ઉન મેં સે ઔર અપને પાસ રખેં જિસે

تَشَآءُ ؕ وَمَنِ ابْتَغَيْتَ مِمَّنْ عَزَلْتَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ ؕ
ચાહે. ઔર જિસ કો આપ ચાહે ઉન મે સે જિન કો આપ ને અલગ રખા થા તો આપ પર કોઈ ગુનાહ નહીં.

ذٰلِكَ اَدْنٰۤى اَنْ تَقَرَّ اَعْيُنُهُنَّ وَلَا يَحْزَنَّ وَيَرْضَيْنَ
યે ઉસ કે ઝયાદા કરીબ હૈ કે ઉન કી આંખે ઠંડી રહે ઔર વો ગમગીન ન હોં ઔર વો સબ ખુશ રહે

بِمَاۤ اٰتَيْتَهُنَّ كُلُّهُنَّ ؕ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مَا فِىْ قُلُوْبِكُمْ ؕ
ઉસ પર જો આપ ને ઉન કો દિયા. ઔર અલ્લાહ ખૂબ જાનતા હૈ ઉસ કો જો તુમ્હારે દિલોં મે હૈ.

وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيْمًا حَلِيْمًا ﴿٥١﴾ لَا يَحِلُّ لَكَ النِّسَآءُ مِنْۢ بَعْدُ
ઔર અલ્લાહ ઈલ્મ વાલે, હિલ્મ વાલે હૈં. આપ કે લિયે ઈસ કે બાદ ઔરતેં હલાલ નહીં

وَلَاۤ اَنْ تَبَدَّلَ بِهِنَّ مِنْ اَزْوَاجٍ وَّلَوْ اَعْجَبَكَ حُسْنُهُنَّ
ઔર ન યે કે આપ ઉન કે બદલે મેં ઔર દૂસરી બીવિયાં લાએં અગરચે ઉન કા હુસ્ન આપ કો અચ્છા લગે,

اِلَّا مَا مَلَكَتْ يَمِيْنُكَ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ
મગર આપ કી મમ્લૂકા બાન્દિયાં. ઔર અલ્લાહ હર ચીઝ પર

ع ٦ ١٢ ٣ رَّقِيْبًا ﴿٥٢﴾ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَدْخُلُوْا بُيُوْتَ
નિગરાન હૈ. એ ઈમાન વાલો! દાખિલ મત હો નબી (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ) કે હુજરોં

النَّبِىِّ اِلَّاۤ اَنْ يُّؤْذَنَ لَكُمْ اِلٰى طَعَامٍ غَيْرَ نٰظِرِيْنَ
મેં મગર યે કે તુમ્હે ખાને કી તરફ ઈજાઝત દી જાએ ઈસ હાલ મેં કે તુમ ઉસ કે પકને કા ઈન્તિઝાર કરને

اِنٰىهُ ۙ وَلٰكِنْ اِذَا دُعِيْتُمْ فَادْخُلُوْا فَاِذَا طَعِمْتُمْ
વાલે ન હોં, લેકિન જબ તુમ્હે બુલાયા જાએ તબ તુમ દાખિલ હો, ફિર જબ તુમ ખા ચુકો

فَانْتَشِرُوْا وَلَا مُسْتَاْنِسِيْنَ لِحَدِيْثٍ ؕ اِنَّ ذٰلِكُمْ كَانَ
તો મુન્તશિર હો જાઓ ઔર બાતોં મે દિલ લગા કર કે મત બૈઠો. યકીનન યે ચીઝ નબીએ અકરમ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ

يُؤْذِى النَّبِىَّ فَيَسْتَحْىٖ مِنْكُمْ ز وَاللّٰهُ لَا يَسْتَحْىٖ
વ સલ્લમ) કો ઈઝા પહોંચાતી હૈ, ફિર વો તુમ સે હયા કરતે હૈં. ઔર અલ્લાહ હક સે હયા

مِنَ الْحَقِّ ؕ وَاِذَا سَاَلْتُمُوْهُنَّ مَتَاعًا فَسْـَٔلُوْهُنَّ مِنْ وَّرَآءِ
નહીં કરતા. ઔર જબ ઉમ્મહાતુલ મોમિનીન સે તુમ્હે કોઈ ચીઝ માંગની હો, તો પરદે કે પીછે સે ઉન સે

حِجَابٍ ؕ ذٰلِكُمْ اَطْهَرُ لِقُلُوْبِكُمْ وَ قُلُوْبِهِنَّ ؕ وَمَا كَانَ
સવાલ કરો. યે ચીઝ તુમ્હારે દિલોં કે લિયે ઔર ઉન કે દિલોં કે લિયે ઝયાદા પાકીઝગી વાલી હૈ. ઔર

لَكُمۡ اَنۡ تُؤۡذُوۡا رَسُوۡلَ اللّٰهِ وَلَاۤ اَنۡ تَنۡكِحُوۡۤا اَزۡوَاجَهٗ

તુમ્હારે લિયે જાઇઝ નહીં હૈ કે તુમ અલ્લાહ કે રસૂલ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ) કો ઈઝા દો ઔર જાઇઝ નહીં હૈ યે કે તુમ આપ (સલ્લલ્લાહુ

مِنۡۢ بَعۡدِهٖۤ اَبَدًا ؕ اِنَّ ذٰلِكُمۡ كَانَ عِنۡدَ اللّٰهِ عَظِيۡمًا ﴿۵۳﴾

અલયહિ વ સલ્લમ) કી બીવિયોં સે નિકાહ કરો આપ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ) કે બાદ કભી ભી. યકીનન યે અલ્લાહ કે નઝદીક બડી ચીઝ હૈ.

اِنۡ تُبۡدُوۡا شَيۡـئًا اَوۡ تُخۡفُوۡهُ فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِكُلِّ شَىۡءٍ

અગર તુમ કિસી ચીઝ કો ઝાહિર કરો યા ઉસ કો છુપાઓ તો યકીનન અલ્લાહ હર ચીઝ કો ખૂબ જાનને વાલે

عَلِيۡمًا ﴿۵۴﴾ لَا جُنَاحَ عَلَيۡهِنَّ فِىۡۤ اٰبَآٮِٕهِنَّ وَلَاۤ اَبۡنَآٮِٕهِنَّ

હૈં. ઔરતોં પર કોઈ ગુનાહ નહીં (બેહિજાબ આને મેં) ઉન કે બાપ દાદા કે બારે મેં ઔર ન ઉન કે બેટોં કે બારે મેં

وَلَاۤ اِخۡوَانِهِنَّ وَلَاۤ اَبۡنَآءِ اِخۡوَانِهِنَّ وَلَاۤ اَبۡنَآءِ

ઔર ન ઉન કે ભાઈયોં કે બારે મેં ઔર ન ઉન કે ભાઈયોં કે બેટોં કે બારે મેં ઔર ન ઉન કી બેહનોં કે બેટોં કે

اَخَوٰتِهِنَّ وَلَا نِسَآٮِٕهِنَّ وَلَا مَا مَلَكَتۡ اَيۡمَانُهُنَّ ۚ

બારે મેં ઔર ન ઉન કી (મેલ જૂલ કી) ઔરતોં કે બારે મેં ઔર ન ઉન કે બારે મેં જિન કે ઉન કે હાથ માલિક હૈં.

وَاتَّقِيۡنَ اللّٰهَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلٰى كُلِّ شَىۡءٍ شَهِيۡدًا ﴿۵۵﴾

ઔર તુમ અલ્લાહ સે ડરો. યકીનન અલ્લાહ હર ચીઝ કો દેખ રહે હૈં.

اِنَّ اللّٰهَ وَمَلٰٓٮِٕكَتَهٗ يُصَلُّوۡنَ عَلَى النَّبِىِّ ؕ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيۡنَ

યકીનન અલ્લાહ ઔર ઉસ કે ફરિશ્તે રહમત ભેજતે હૈં નબીએ અકરમ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ) પર. એ ઈમાન

اٰمَنُوۡا صَلُّوۡا عَلَيۡهِ وَسَلِّمُوۡا تَسۡلِيۡمًا ﴿۵۶﴾ اِنَّ الَّذِيۡنَ

વાલો! તુમ ભી આપ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ) પર દુરૂદ વ સલામ કસરત સે પઢો. યકીનન વો લોગ

يُؤۡذُوۡنَ اللّٰهَ وَرَسُوۡلَهٗ لَعَنَهُمُ اللّٰهُ فِى الدُّنۡيَا

જો અલ્લાહ ઔર ઉસ કે રસૂલ કો ઈઝા પહોંચાતે હૈં અલ્લાહ ને ઉન પર દુન્યા ઔર આખિરત મેં લાનત

وَالۡاٰخِرَةِ وَاَعَدَّ لَهُمۡ عَذَابًا مُّهِيۡنًا ﴿۵۷﴾ وَالَّذِيۡنَ

કી હૈ ઔર ઉન કે લિયે રુસ્વા કરને વાલા અઝાબ તૈયાર કર રખા હૈ. ઔર જો લોગ

يُؤۡذُوۡنَ الۡمُؤۡمِنِيۡنَ وَالۡمُؤۡمِنٰتِ بِغَيۡرِ مَا اكۡتَسَبُوۡا

ઈઝા પહોંચાતે હૈં ઈમાન વાલે મરદોં ઔર ઈમાન વાલી ઔરતોં કો ઉસ કે બગૈર કે ઉન્હોં ને કુસૂર કિયા હો, તો યકીનન

فَقَدِ احۡتَمَلُوۡا بُهۡتَانًا وَّاِثۡمًا مُّبِيۡنًا ﴿۵۸﴾ يٰۤاَيُّهَا النَّبِىُّ قُلۡ ۷ ع ۴

ઉન્હોં ને બોહતાન ઔર ખુલે ગુનાહ કા બોજ ઉઠાયા. એ નબીએ અકરમ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ)! આપ અપની અઝવાજે

لِّاَزْوَاجِكَ وَبَنٰتِكَ وَنِسَآءِ الْمُؤْمِنِيْنَ يُدْنِيْنَ عَلَيْهِنَّ

મુતહહરાત સે ઔર અપની બેટિયોં ઔર મોમિનીન કી ઔરતોં સે ફરમા દીજિયે કે વો અપને ચેહરે પર અપની ચાદર કા કુછ હિસ્સા

مِنْ جَلَابِيْبِهِنَّ ۗ ذٰلِكَ اَدْنٰٓى اَنْ يُّعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذَيْنَ ۗ

લટકાએ રખેં. યે ઈસ કે ઝયાદા કરીબ હૈ કે ઉન્હેં પેહચાન લિયા જાએ, ફિર ઉન્હેં ઈઝા ન દી જાએ.

وَكَانَ اللّٰهُ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ﴿۵۹﴾ لَئِنْ لَّمْ يَنْتَهِ الْمُنٰفِقُوْنَ

ઔર અલ્લાહ બખ્શને વાલા, નિહાયત રહમ વાલા હૈ. અગર મુનાફિક મર્દ ઔર વો લોગ

وَالَّذِيْنَ فِيْ قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ وَّالْمُرْجِفُوْنَ فِي الْمَدِيْنَةِ

જિન કે દિલોં મે બીમારી હૈ ઔર વો લોગ જો મદીના મુનવ્વરા મેં અફવાહેં ફૈલાને વાલે હૈં બાઝ નહીં આએંગે

معانقة ۱۲

لَنُغْرِيَنَّكَ بِهِمْ ثُمَّ لَا يُجَاوِرُوْنَكَ فِيْهَآ اِلَّا قَلِيْلًا ﴿۶۰﴾ ۛ

તો હમ આપ કો ઉન કે ખિલાફ ભડકા દેંગે, ફિર વો મદીના મુનવ્વરા મે આપ કે પડોસી બન કર ઠેહર નહીં સકેંગે મગર થોડા.

مَّلْعُوْنِيْنَ ۛ اَيْنَمَا ثُقِفُوْٓا اُخِذُوْا وَقُتِّلُوْا تَقْتِيْلًا ﴿۶۱﴾

ઉન પર ફિટકાર હો. જહાં કહીં મિલેંગે, પકડ લિયે જાએંગે ઔર ઉન્હેં એક એક કર કે કત્લ કર દિયા જાએગા.

سُنَّةَ اللّٰهِ فِي الَّذِيْنَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ ۚ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ

અલ્લાહ કા દસ્તૂર રહા હૈ ઉન કે બારે મે જો પેહલે ગુઝર ચુકે હૈ. ઔર અલ્લાહ કી સુન્નત મે આપ કોઈ તબદીલી

الربع

اللّٰهِ تَبْدِيْلًا ﴿۶۲﴾ يَسْـَٔلُكَ النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ ۗ قُلْ

હરગીઝ નહીં પાએંગે. યે લોગ આપ સે કયામત કે બારે મેં સવાલ કરતે હૈં. આપ ફરમા દીજિયે કે

اِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللّٰهِ ۗ وَمَا يُدْرِيْكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ تَكُوْنُ

ઉસ કા ઈલ્મ તો સિર્ફ અલ્લાહ કે પાસ હૈ. ઔર આપ કો માલૂમ નહીં કે શાયદ કયામત કરીબ

قَرِيْبًا ﴿۶۳﴾ اِنَّ اللّٰهَ لَعَنَ الْكٰفِرِيْنَ وَاَعَدَّ لَهُمْ سَعِيْرًا ﴿۶۴﴾

હી હો. યકીનન અલ્લાહ ને કાફિરોં પર લાનત ફરમાઈ હૈ ઔર ઉન કે લિયે દેહેકતી આગ તૈયાર કર રખી હૈ.

خٰلِدِيْنَ فِيْهَآ اَبَدًا ۚ لَا يَجِدُوْنَ وَلِيًّا وَّلَا نَصِيْرًا ﴿۶۵﴾

જિસ મેં વો હમેશા રહેંગે. વો કોઈ મદદગાર ઔર દોસ્ત નહીં પાએંગે.

يَوْمَ تُقَلَّبُ وُجُوْهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُوْلُوْنَ يٰلَيْتَنَآ اَطَعْنَا

જિસ દિન ઉન કે ચેહરે આગ મેં ઉલટ પલટ કિયે જાએંગે, વો કહેંગે એ કાશ કે હમ અલ્લાહ કી ઈતાઅત

اللّٰهَ وَاَطَعْنَا الرَّسُوْلَا ﴿۶۶﴾ وَقَالُوْا رَبَّنَآ اِنَّآ اَطَعْنَا سَادَتَنَا

કરતે ઔર હમ રસૂલ કી ઈતાઅત કરતે. ઔર વો કહેંગે એ હમારે રબ! હમ ને અપને સરદારોં ઔર

وَ كُبَرَآءَنَا فَاَضَلُّوْنَا السَّبِيْلَا ﴿٦٧﴾ رَبَّنَآ اٰتِهِمْ ضِعْفَيْنِ
અપને બડોં કી ઈતાઅત કી, તો ઉન્હોં ને હમેં ગુમરાહ કિયા રાસ્તે સે. એ હમારે રબ! તૂ ઉન્હેં દુગના

مِنَ الْعَذَابِ وَالْعَنْهُمْ لَعْنًا كَبِيْرًا ﴿٦٨﴾ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ع ٨ ١٠ ٥
અઝાબ દે ઔર તૂ ઉન પર બડી લાનત ફરમા. એ ઈમાન વાલો!

اٰمَنُوْا لَا تَكُوْنُوْا كَالَّذِيْنَ اٰذَوْا مُوْسٰى فَبَرَّاَهُ اللّٰهُ
તુમ ઉન જૈસે મત બનો જિન્હોં ને મૂસા (અલયહિસ્સલામ) કો ઈઝા દી, ફિર અલ્લાહ ને મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) કો બરી

مِمَّا قَالُوْا ؕ وَكَانَ عِنْدَ اللّٰهِ وَجِيْهًا ﴿٦٩﴾ يٰۤاَيُّهَا
ફરમા દિયા ઉસ સે જો ઉન્હોં ને કહા. ઔર મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) અલ્લાહ કે નઝદીક વજાહત વાલે થે. એ

الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَ قُوْلُوْا قَوْلًا سَدِيْدًا ﴿٧٠﴾
ઈમાન વાલો! અલ્લાહ સે ડરો ઔર સીધી બાત કહો.

يُّصْلِحْ لَكُمْ اَعْمَالَكُمْ وَ يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوْبَكُمْ ؕ
વો તુમ્હારે લિયે તુમ્હારે આમાલ કી ઈસ્લાહ કર દેગા ઔર તુમ્હારે લિયે તુમહારે ગુનાહ બખ્શ દેગા.

وَمَنْ يُّطِعِ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيْمًا ﴿٧١﴾
ઔર જો અલ્લાહ ઔર ઉસ કે રસૂલ કી ઈતાઅત કરેગા તો યકીનન વો ભારી કામ્યાબી સે કામ્યાબ હો ગયા.

اِنَّا عَرَضْنَا الْاَمَانَةَ عَلَى السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ
યકીનન હમ ને અમાનત પેશ કી આસ્માનોં ઔર ઝમીન

وَالْجِبَالِ فَاَبَيْنَ اَنْ يَّحْمِلْنَهَا وَاَشْفَقْنَ مِنْهَا
ઔર પહાડોં પર, તો ઉન સબ ને ઈન્કાર કિયા ઉસ કે ઉઠાને સે ઔર વો ડરે ઉસ સે

وَحَمَلَهَا الْاِنْسَانُ ؕ اِنَّهٗ كَانَ ظَلُوْمًا جَهُوْلًا ﴿٧٢﴾
ઔર ઉસ કો ઈન્સાન ને ઉઠા લિયા. યકીનન વો બડા ઝાલિમ ઔર બડા જાહિલ હૈ.

لِّيُعَذِّبَ اللّٰهُ الْمُنٰفِقِيْنَ وَالْمُنٰفِقٰتِ وَالْمُشْرِكِيْنَ
તાકે અલ્લાહ અઝાબ દે મુનાફિક મરદોં ઔર મુનાફિક ઔરતોં ઔર મુશરિક મરદોં ઔર મુશરિક ઔરતોં કો

وَالْمُشْرِكٰتِ وَيَتُوْبَ اللّٰهُ عَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنٰتِ ؕ
ઔર અલ્લાહ ઈમાન વાલે મરદોં ઔર ઈમાન વાલી ઔરતોં કી તૌબા કબૂલ કરે.

وَكَانَ اللّٰهُ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ﴿٧٣﴾ ع ٩ ٥ ٦
ઔર અલ્લાહ બખ્શને વાલા, નિહાયત રહમ વાલા હૈ.

اٰيَاتُهَا ۵۴ (٣۴) سُوۡرَةُ سَبَاٍ مَّكِّيَّةٌ (۵٨) رُكُوۡعَاتُهَا ٦

ઈસ મેં ૫૪ આયતેં હૈં સૂરએ સબા મક્કા મેં નાઝિલ હુઈ ઔર ૬ રુકૂઅ હૈં

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ

પઢતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

اَلۡحَمۡدُ لِلّٰهِ الَّذِىۡ لَهٗ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الۡاَرۡضِ وَلَهُ

તમામ તારીફેં ઉસ અલ્લાહ કે લિયે હૈં જિસ કી મિલ્ક હૈ વો તમામ ચીઝેં જો આસ્માનોં મેં હૈં ઔર જો ઝમીન મેં હૈં

الۡحَمۡدُ فِى الۡاٰخِرَةِ ؕ وَهُوَ الۡحَكِيۡمُ الۡخَبِيۡرُ ۝١ يَعۡلَمُ مَا يَلِجُ

ઔર ઉસ કે લિયે તમામ તારીફેં હૈં આખિરત મેં. ઔર વો હિકમત વાલા, બાખબર હૈ. વો જાનતા હૈ ઉન ચીઝોં કો જો

فِى الۡاَرۡضِ وَمَا يَخۡرُجُ مِنۡهَا وَمَا يَنۡزِلُ مِنَ السَّمَآءِ

ઝમીન મેં દાખિલ હોતી હૈં ઔર જો ઝમીન સે નિકલતી હૈં ઔર જો આસ્માન સે ઉતરતી હૈં

وَمَا يَعۡرُجُ فِيۡهَا ؕ وَهُوَ الرَّحِيۡمُ الۡغَفُوۡرُ ۝٢ وَقَالَ الَّذِيۡنَ

ઔર જો આસ્માન મેં ચઢતી હૈં. ઔર વો નિહાયત રહમ વાલા, બખ્શને વાલા હૈ. ઔર કાફિર લોગ કેહતે

كَفَرُوۡا لَا تَاۡتِيۡنَا السَّاعَةُ ؕ قُلۡ بَلٰى وَرَبِّىۡ لَتَاۡتِيَنَّكُمۡ ۙ

હૈં હમ પર કયામત નહીં આએગી. આપ ફરમા દીજિયે ક્યૂં નહીં? મેરે રબ કી કસમ જો ગૈબ કા ઈલ્મ રખતા

عٰلِمِ الۡغَيۡبِ ۚ لَا يَعۡزُبُ عَنۡهُ مِثۡقَالُ ذَرَّةٍ فِى السَّمٰوٰتِ

હૈ વો તુમ પર ઝરૂર આએગી. ઉસ સે ઝર્રા બરાબર કોઈ ચીઝ મખ્ફી નહીં આસ્માનોં મેં

وَلَا فِى الۡاَرۡضِ وَلَاۤ اَصۡغَرُ مِنۡ ذٰلِكَ وَلَاۤ اَكۡبَرُ

ઔર ન ઝમીન મેં ઔર ન ઉસ સે છોટી કોઈ ચીઝ ઔર ન ઉસ સે બડી કોઈ ચીઝ મગર વો સાફ સાફ બયાન કરને વાલી

اِلَّا فِىۡ كِتٰبٍ مُّبِيۡنٍ ۝٣ لِّيَجۡزِىَ الَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ ؕ

કિતાબ (લવ્હે મહફૂઝ) મેં હૈ. તાકે અલ્લાહ બદલા દે ઉન લોગોં કો જો ઈમાન લાએ ઔર નેક અમલ કરતે રહે.

اُولٰٓئِكَ لَهُمۡ مَّغۡفِرَةٌ وَّرِزۡقٌ كَرِيۡمٌ ۝۴ وَالَّذِيۡنَ سَعَوۡ

ઉન કે લિયે મગફિરત હૈ ઔર ઇઝઝત વાલી રોઝી હૈ. ઔર જો લોગ હમારી આયતોં મેં

فِىۡۤ اٰيٰتِنَا مُعٰجِزِيۡنَ اُولٰٓئِكَ لَهُمۡ عَذَابٌ مِّنۡ رِّجۡزٍ اَلِيۡمٌ ۝۵

કોશિશ કરતે હૈં હરાને વાલે બન કર ઉન કે લિયે બલા કા દર્દનાક અઝાબ હોગા.

وَيَرَى الَّذِيۡنَ اُوۡتُوا الۡعِلۡمَ الَّذِىۡۤ اُنۡزِلَ اِلَيۡكَ

ઔર વો લોગ જિન કો ઈલ્મ દિયા ગયા વો સમજ રહે હૈં કે વો કુર્આન જો આપ કી તરફ આપ કે રબ કી તરફ સે

مِنۡ رَّبِّكَ هُوَ الۡحَقَّ ۙ وَ يَهۡدِيۡۤ اِلٰى صِرَاطِ الۡعَزِيۡزِ
ઉતારા ગયા, વો હક હૈ. ઔર યે કુર્આન ઝબરદસ્ત કાબિલે તારીફ અલ્લાહ કે રાસ્તે કી તરફ રહનુમાઈ

الۡحَمِيۡدِ ۝٦ وَقَالَ الَّذِيۡنَ كَفَرُوۡا هَلۡ نَدُلُّكُمۡ عَلٰى رَجُلٍ
કરતા હૈ. ઔર કાફિર કેહતે હૈં કયા હમ તુમ્હેં પતા બતલાએં ઐસે શખ્સ કા જો

يُّنَبِّئُكُمۡ اِذَا مُزِّقۡتُمۡ كُلَّ مُمَزَّقٍ ۙ اِنَّكُمۡ لَفِىۡ
તુમ્હેં ખબર દેતા હૈ કે જબ તુમ પૂરે તૌર પર ટુકડે ટુકડે (રેઝા રેઝા) કર દિયે જાઓગે તબ તુમ નએ સિરે

خَلۡقٍ جَدِيۡدٍ ۝٧ اَفۡتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اَمۡ بِهٖ جِنَّةٌ ؕ
સે ઝિન્દા કિયે જાઓગે? યા તો ઉસ ને અલ્લાહ પર જૂઠ ઘડા હૈ યા ઉસે જુનૂન હૈ.

بَلِ الَّذِيۡنَ لَا يُؤۡمِنُوۡنَ بِالۡاٰخِرَةِ فِى الۡعَذَابِ وَالضَّلٰلِ
બલ્કે વો લોગ જો આખિરત પર ઈમાન નહીં રખતે વો અઝાબ મેં ઔર દૂર વાલી ગુમરાહી

الۡبَعِيۡدِ ۝٨ اَفَلَمۡ يَرَوۡا اِلٰى مَا بَيۡنَ اَيۡدِيۡهِمۡ وَمَا خَلۡفَهُمۡ
મેં હૈં. કયા ઉન્હોં ને દેખા નહીં ઉન ચીઝોં કો જો ઉન કે આગે ઔર ઉન કે પીછે હૈં

مِّنَ السَّمَآءِ وَالۡاَرۡضِ ؕ اِنۡ نَّشَاۡ نَخۡسِفۡ بِهِمُ الۡاَرۡضَ
આસ્માન ઔર ઝમીન. અગર હમ ચાહેં તો હમ ઉન્હેં ઝમીન મેં ધંસા દેં

اَوۡ نُسۡقِطۡ عَلَيۡهِمۡ كِسَفًا مِّنَ السَّمَآءِ ؕ اِنَّ فِىۡ ذٰلِكَ
યા હમ ઉન પર આસ્માન સે ટુકડે ગિરા દેં. યકીનન ઈસ મેં

لَاٰيَةً لِّكُلِّ عَبۡدٍ مُّنِيۡبٍ ۝٩ وَلَقَدۡ اٰتَيۡنَا دَاوٗدَ ١ ع ٩ ٢
અલબત્તા નિશાની હૈ હર તૌબા કરને વાલે બન્દે કે લિયે. હમ ને દાવૂદ (અલૈહિસ્સલામ) કો હમારી તરફ સે ફઝલ (નુબૂવ્વત વ

مِنَّا فَضۡلًا ؕ يٰجِبَالُ اَوِّبِىۡ مَعَهٗ وَالطَّيۡرَ ۚ وَاَلَنَّا لَهُ
હુકૂમત) દિયા. (હમ ને કહા) એ પહાડો! તુમ ઉન કે સાથ તસ્બીહ કરો ઔર પરિન્દોં કો ભી હુકમ દિયા. ઔર હમ ને ઉન કે લિયે

الۡحَدِيۡدَ ۝١٠ اَنِ اعۡمَلۡ سٰبِغٰتٍ وَّقَدِّرۡ فِى السَّرۡدِ وَاعۡمَلُوۡا
લોહે કો નર્મ કિયા. કે આપ ચૌડી ઝિરહેં બનાઈયે ઔર મેખેં લગાને મેં મિકદાર મુતઅય્યન રખિયે ઔર તુમ સબ નેક

صَالِحًا ؕ اِنِّىۡ بِمَا تَعۡمَلُوۡنَ بَصِيۡرٌ ۝١١ وَلِسُلَيۡمٰنَ الرِّيۡحَ
અમલ કરતે રહો. યકીનન મૈં તુમ્હારે કામોં કો દેખ રહા હું. ઔર સુલૈમાન (અલૈહિસ્સલામ) કે લિયે હવા કો તાબેઅ કિયા, હવા કા

غُدُوُّهَا شَهۡرٌ وَّرَوَاحُهَا شَهۡرٌ ۚ وَاَسَلۡنَا لَهٗ عَيۡنَ
સુબ્હ કે વક્ત કા સફર એક મહીને કી મસાફત ઔર ઉસ કા શામ કે વક્ત કા સફર એક મહીને કી મસાફત તૈ કરતા થા. ઔર હમ ને

الْقِطْرِ ؕ وَمِنَ الْجِنِّ مَنْ يَّعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ بِاِذْنِ رَبِّهٖ ؕ

ઉન કે લિયે તાંબે કા ચશ્મા બહાયા. ઔર જિન્નાત મેં સે વો ભી થે જો ઉન કે સામને ઉન કે રબ કે હુકમ સે કામ કરતે થે.

وَمَنْ يَّزِغْ مِنْهُمْ عَنْ اَمْرِنَا نُذِقْهُ مِنْ عَذَابِ السَّعِيْرِ ﴿١٢﴾

ઔર ઉન મેં સે જો હમારે હુકમ સે ટેળ્હા ચલેગા તો હમ ઉસે દહકતી આગ કા અઝાબ ચખાએંગે.

يَعْمَلُوْنَ لَهٗ مَا يَشَآءُ مِنْ مَّحَارِيْبَ وَ تَمَاثِيْلَ وَجِفَانٍ

વો સુલૈમાન (અલૈહિસ્સલામ) કે લિયે બનાતે થે વો ચીઝેં જો સુલૈમાન (અલૈહિસ્સલામ) ચાહતે, યાની કિલએ ઔર મૂર્તિયાં ઔર

كَالْجَوَابِ وَقُدُوْرٍ رّٰسِيٰتٍ ؕ اِعْمَلُوْٓا اٰلَ دَاوٗدَ شُكْرًا ؕ

તાલાબ જૈસે લગન ઔર એક હી જગા સાબિત રેહને વાલી ઊંચી ઊંચી દેગેં એ આલે દાવૂદ! શુક્રિયે કે તૌર પર અમલ કરો.

وَقَلِيْلٌ مِّنْ عِبَادِيَ الشَّكُوْرُ ﴿١٣﴾ فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ

ઔર મેરે બન્દોં મેં સે કમ શુક્રગુઝાર હૈં. ફિર જબ હમ ને ઉન કી મૌત કા ફૈસલા કર દિયા

الْمَوْتَ مَا دَلَّهُمْ عَلٰى مَوْتِهٖٓ اِلَّا دَآبَّةُ الْاَرْضِ تَاْكُلُ

તો જિન્નાત કો સુલૈમાન (અલૈહિસ્સલામ) કી મૌત કા પતા નહીં બતલાયા મગર ઝમીન કે કીડે (ઘુન) ને જો આપ કી લાઠી

مِنْسَاَتَهٗ ۚ فَلَمَّا خَرَّ تَبَيَّنَتِ الْجِنُّ اَنْ لَّوْ كَانُوْا يَعْلَمُوْنَ

કો ખા રહા થા. ફિર જબ સુલૈમાન (અલૈહિસ્સલામ) ગિર પડે, તબ જિન્નાત ને જાના કે અગર વો (જિન) ગૈબ જાનતે

الْغَيْبَ مَا لَبِثُوْا فِي الْعَذَابِ الْمُهِيْنِ ﴿١٤﴾ لَقَدْ كَانَ

હોતે તો વો રુસ્વા કરને વાલે અઝાબ મેં ન રેહતે. તહકીક કે કૌમે સબા કે લિયે

لِسَبَاٍ فِيْ مَسْكَنِهِمْ اٰيَةٌ ۚ جَنَّتٰنِ عَنْ يَّمِيْنٍ وَّشِمَالٍ ۬ؕ

ઉન કે વતન મેં નિશાની થી. દો બાગાત થે દાએં ઔર બાએં.

كُلُوْا مِنْ رِّزْقِ رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوْا لَهٗ ؕ بَلْدَةٌ طَيِّبَةٌ

તો તુમ ખાઓ અપને રબ કી રોઝી મેં સે ઔર ઉસ કા શુક્ર અદા કરો. શેહર ભી ઉમ્દા

وَّ رَبٌّ غَفُوْرٌ ﴿١٥﴾ فَاَعْرَضُوْا فَاَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ الْعَرِمِ

ઔર રબ ભી બખ્શને વાલા. ફિર ઉન્હોં ને ઐરાઝ કિયા, તો હમ ને ઉન પર બન્દ કા સૈલાબ છોડ દિયા,

وَبَدَّلْنٰهُمْ بِجَنَّتَيْهِمْ جَنَّتَيْنِ ذَوَاتَيْ اُكُلٍ خَمْطٍ وَّاَثْلٍ

ઔર હમ ને ઉન દો બાગ કે ઈવઝ બદમઝા ફલ વાલે દૂસરે દો બાગ દિયે ઔર જહાઉ કે દરખ્ત

وَّشَيْءٍ مِّنْ سِدْرٍ قَلِيْلٍ ﴿١٦﴾ ذٰلِكَ جَزَيْنٰهُمْ بِمَا كَفَرُوْا ؕ

ઔર થોડી સી બેરી કે દરખ્ત. હમ ને ઉન્હેં ઉન કે કુફ્ર કી વજહ સે યે સઝા દી.

وَهَلۡ نُجٰزِىۡۤ اِلَّا الۡـكَفُوۡرَ ﴿۱۷﴾ وَجَعَلۡنَا بَيۡنَهُمۡ وَبَيۡنَ
ઔર હમ સઝા નહીં દેતે મગર નાશુકરી કરને વાલે કો. ઔર હમ ને એહલે સબા ઔર ઉન બસ્તિયોં કે

الۡقُرَى الَّتِىۡ بٰرَكۡنَا فِيۡهَا قُرًى ظَاهِرَةً وَّقَدَّرۡنَا فِيۡهَا
દરમિયાન જિન મેં હમ ને બર્કતેં રખી થીં ઐસી બસ્તિયાં બના દી થીં જો નઝર આતી થીં, ઔર હમ ને ઉન મેં

السَّيۡرَ‌ ؕ سِيۡرُوۡا فِيۡهَا لَيَالِىَ وَاَيَّامًا اٰمِنِيۡنَ ﴿۱۸﴾ فَقَالُوۡا
સફર કી મન્ઝિલેં મુતઅય્યન કર દી થીં. કે તુમ ઉન મેં રાત મેં ઔર દિન મેં અમન સે ચલો. તો ઉન્હોં ને કહા

رَبَّنَا بٰعِدۡ بَيۡنَ اَسۡفَارِنَا وَظَلَمُوۡۤا اَنۡفُسَهُمۡ فَجَعَلۡنٰهُمۡ
એ હમારે રબ! હમારે સફરોં કે દરમિયાન દુરી કર દે ઔર ઉન્હોં ને અપની જાનોં પર ઝુલ્મ કિયા, ફિર હમ ને ઉન્હેં કહાનિયાં

اَحَادِيۡثَ وَمَزَّقۡنٰهُمۡ كُلَّ مُمَزَّقٍ‌ؕ اِنَّ فِىۡ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ
બના દિયા ઔર હમ ને ઉન્હેં મુકમ્મલ તૌર પર ટુકડે ટુકડે કર દિયા. બેશક ઈસ મેં અલબત્તા નિશાનિયાં હૈં

لِّـكُلِّ صَبَّارٍ شَكُوۡرٍ ﴿۱۹﴾ وَلَقَدۡ صَدَّقَ عَلَيۡهِمۡ اِبۡلِيۡسُ
હર સબ્ર કરને વાલે, શુક્ર કરને વાલે કે લિયે. યકીનન ઉન પર ઈબ્લીસ ને અપના ગુમાન સચ કર

ظَنَّهٗ فَاتَّبَعُوۡهُ اِلَّا فَرِيۡقًا مِّنَ الۡمُؤۡمِنِيۡنَ ﴿۲۰﴾ وَمَا كَانَ
દિખાયા, ફિર વો ઈબ્લીસ કે પીછે ચલે સિવાએ ઈમાન વાલોં કે ગિરોહ કે. ઔર ઈબ્લીસ કા

لَهٗ عَلَيۡهِمۡ مِّنۡ سُلۡطٰنٍ اِلَّا لِنَـعۡلَمَ مَنۡ يُّؤۡمِنُ بِالۡاٰخِرَةِ
ઈમાન વાલોં પર જો તસલ્લુત હૈ, સિર્ફ ઈસ લિયે હૈ તાકે હમ માલૂમ કરેં કે કૌન આખિરત પર ઈમાન રખતા હૈ,

مِمَّنۡ هُوَ مِنۡهَا فِىۡ شَكٍّ‌ ؕ وَرَبُّكَ عَلٰى كُلِّ شَىۡءٍ حَفِيۡظٌ ﴿۲۱﴾ ع ٢ ٨
ઉસ સે જો ઉસ કી તરફ સે શક મેં હૈ. ઔર આપ કા રબ હર ચીઝ પર નિગરાન હૈ.

قُلِ ادۡعُوا الَّذِيۡنَ زَعَمۡتُمۡ مِّنۡ دُوۡنِ اللّٰهِ‌ ۚ لَا يَمۡلِكُوۡنَ
આપ ફરમા દીજિયે કે તુમ પુકારો ઉન કો જિન કા તુમ ગુમાન કરતે હો અલ્લાહ કે સિવા. વો ન આસ્માન મેં

مِثۡقَالَ ذَرَّةٍ فِى السَّمٰوٰتِ وَلَا فِى الۡاَرۡضِ وَمَا لَهُمۡ
ઝર્રા બરાબર કે માલિક હૈં ન ઝમીન મેં, ઔર ન ઉન કી આસ્માન ઔર ઝમીન

فِيۡهِمَا مِنۡ شِرۡكٍ وَّمَا لَهٗ مِنۡهُمۡ مِّنۡ ظَهِيۡرٍ ﴿۲۲﴾ وَلَا تَنۡفَعُ
(કે બનાને) મેં કોઈ શિરકત હૈ ઔર ઉન મેં સે કોઈ અલ્લાહ કા મદદગાર નહીં. ઔર સિફારિશ અલ્લાહ કે

الشَّفَاعَةُ عِنۡدَهٗۤ اِلَّا لِمَنۡ اَذِنَ لَهٗ‌ ؕ حَتّٰٓى اِذَا فُزِّعَ عَنۡ
નઝદીક નફા નહીં દેગી મગર ઉસી કી જિસ કો અલ્લાહ ઈજાઝત દે. યહાં તક કે જબ ઉન કે દિલોં સે ઘબરાહટ

قُلُوۡبِهِمۡ قَالُوۡا مَاذَا ۙ قَالَ رَبُّكُمۡ ؕ قَالُوا الۡحَقَّ ۚ وَهُوَ الۡعَلِىُّ

દૂર હો જાતી હૈ તો પૂછતે હૈં કે તુમ્હારે રબ ને કયા કહા? વો કેહતે હૈં કે હક બાત કહી. ઔર વો બરતર હૈ,

الۡكَبِيۡرُ ﴿٢٣﴾ قُلۡ مَنۡ يَّرۡزُقُكُمۡ مِّنَ السَّمٰوٰتِ وَالۡاَرۡضِ ؕ

બડા હૈ. આપ પૂછિયે કૌન તુમ્હેં રોઝી દેતા હૈ આસ્માનોં સે ઔર ઝમીન સે?

قُلِ اللّٰهُ ۙ وَاِنَّاۤ اَوۡ اِيَّاكُمۡ لَعَلٰى هُدًى اَوۡ فِىۡ ضَلٰلٍ مُّبِيۡنٍ ﴿٢٤﴾

આપ હી ફરમા દીજિયે અલ્લાહ. ઔર હમ યા તુમ ઝરૂર યા હિદાયત પર હૈં યા ખુલી ગુમરાહી મેં હૈં.

قُلۡ لَّا تُسۡـَٔلُوۡنَ عَمَّاۤ اَجۡرَمۡنَا وَلَا نُسۡـَٔلُ عَمَّا تَعۡمَلُوۡنَ ﴿٢٥﴾

આપ ફરમા દીજિયે કે તુમ સે હમારે જરાઈમ કા સવાલ નહીં હોગા ઔર તુમ્હારે આમાલ કે મુતઅલ્લિક હમ સે નહીં પૂછા જાએગા.

قُلۡ يَجۡمَعُ بَيۡنَنَا رَبُّنَا ثُمَّ يَفۡتَحُ بَيۡنَنَا بِالۡحَقِّ ؕ وَهُوَ الۡفَتَّاحُ

આપ ફરમા દીજિયે કે હમારા રબ હમેં ઈકટ્ઠા કરેગા, ફિર હમારે દરમિયાન હક કો ખોલ દેગા. ઔર વો બહોત ઝયાદા ખોલને વાલા હૈ,

الۡعَلِيۡمُ ﴿٢٦﴾ قُلۡ اَرُوۡنِىَ الَّذِيۡنَ اَلۡحَقۡتُمۡ بِهٖ شُرَكَآءَ كَلَّا ؕ

ખૂબ જાનને વાલા હૈ. આપ ફરમા દીજિયે કે તુમ મુજે દિખાઓ જિન કો તુમ અલ્લાહ કે સાથ શરીક ઠેહરા કર મિલાતે હો. હરગિઝ નહીં.

بَلۡ هُوَ اللّٰهُ الۡعَزِيۡزُ الۡحَكِيۡمُ ﴿٢٧﴾ وَمَاۤ اَرۡسَلۡنٰكَ اِلَّا كَآفَّةً

બલ્કે વો અલ્લાહ ઝબરદસ્ત હૈ, હિકમત વાલા હૈ. ઔર હમ ને આપ કો તમામ ઈન્સાનોં કે લિયે બશારત

لِّلنَّاسِ بَشِيۡرًا وَّنَذِيۡرًا وَّلٰكِنَّ اَكۡثَرَ النَّاسِ لَا يَعۡلَمُوۡنَ ﴿٢٨﴾

દેને વાલા ઔર ડરાને વાલા રસૂલ બના કર ભેજા હૈ, લેકિન અકસર લોગ જાનતે નહીં.

وَيَقُوۡلُوۡنَ مَتٰى هٰذَا الۡوَعۡدُ اِنۡ كُنۡتُمۡ صٰدِقِيۡنَ ﴿٢٩﴾

ઔર યે કેહતે હૈં કે યે વાદા કબ હૈ અગર તુમ સચ્ચે હો.

قُلۡ لَّكُمۡ مِّيۡعَادُ يَوۡمٍ لَّا تَسۡتَاۡخِرُوۡنَ عَنۡهُ سَاعَةً

આપ ફરમા દીજિયે કે તુમ્હારે લિયે એક દિન કા વાદા હૈ જિસ સે ન એક ઘડી તુમ પીછે રેહ સકતે હો ઔર ન એક ઘડી

النصف ع ٩ ٣ ٩ وَّلَا تَسۡتَقۡدِمُوۡنَ ﴿٣٠﴾ ع وَقَالَ الَّذِيۡنَ كَفَرُوۡا لَنۡ نُّؤۡمِنَ بِهٰذَا

આગે જા સકતે હો. ઔર કાફિરોં ને કહા કે હમ હરગિઝ ઈમાન નહીં લાએંગે ઈસ

الۡقُرۡاٰنِ وَلَا بِالَّذِىۡ بَيۡنَ يَدَيۡهِ ؕ وَلَوۡ تَرٰٓى اِذِ الظّٰلِمُوۡنَ

કુર્આન પર ઔર ઉન કિતાબોં પર જો ઈસ સે પેહલે થીં. ઔર કાશ કે આપ દેખેં જબ કે ઝાલિમ

مَوۡقُوۡفُوۡنَ عِنۡدَ رَبِّهِمۡ ۖۚ يَرۡجِعُ بَعۡضُهُمۡ اِلٰى بَعۡضِ

ખડે કિયે જાએંગે અપને રબ કે સામને. ઉન મેં સે એક દૂસરે કી તરફ બાત કો ડાલ

اِلْقَوْلَ ۚ يَقُوْلُ الَّذِيْنَ اسْتُضْعِفُوْا لِلَّذِيْنَ اسْتَكْبَرُوْا
રહા હોગા. કમઝોર લોગ કહેંગે ઉન સે જો બડે બન કર રહે

لَوْلَآ اَنْتُمْ لَكُنَّا مُؤْمِنِيْنَ ۝٣١ قَالَ الَّذِيْنَ اسْتَكْبَرُوْا
કે અગર તુમ ન હોતે તો હમ ઈમાન વાલે હોતે. જો બડે બન કર રહે વો કમઝોરોં સે

لِلَّذِيْنَ اسْتُضْعِفُوْٓا اَنَحْنُ صَدَدْنٰكُمْ عَنِ الْهُدٰى
કહેંગે કયા હમ ને તુમ્હેં હિદાયત સે રોકા થા

بَعْدَ اِذْ جَآءَكُمْ بَلْ كُنْتُمْ مُّجْرِمِيْنَ ۝٣٢ وَقَالَ الَّذِيْنَ
ઈસ કે બાદ કે વો તુમ્હારે પાસ આઈ? બલ્કે તુમ હી મુજરિમ થે. ઔર કમઝોર લોગ

اسْتُضْعِفُوْا لِلَّذِيْنَ اسْتَكْبَرُوْا بَلْ مَكْرُ الَّيْلِ وَالنَّهَارِ
કહેંગે ઉન સે જો બડે બન કર રહે બલ્કે રાત ઔર દિન કે મકર (ને રોકા),

اِذْ تَاْمُرُوْنَنَآ اَنْ نَّكْفُرَ بِاللّٰهِ وَ نَجْعَلَ لَهٗٓ اَنْدَادًا ؕ
જબ તુમ હમેં હુકમ દેતે થે ઉસ કા કે હમ અલ્લાહ કે સાથ કુફ્ર કરેં ઔર હમ ઉસ કે લિયે શરીક ઠેહરાએં.

وَ اَسَرُّوا النَّدَامَةَ لَمَّا رَاَوُا الْعَذَابَ ؕ وَجَعَلْنَا الْاَغْلٰلَ
ઔર વો નદામત કો છુપાએંગે જબ વો અઝાબ દેખેંગે. ઔર હમ તૌક રખ દેંગે

فِيْٓ اَعْنَاقِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا ؕ هَلْ يُجْزَوْنَ اِلَّا مَا كَانُوْا
કાફિરોં કી ગર્દનોં મેં. ઉન્હેં સઝા નહીં દી જાએગી મગર ઉન્હીં કામોં કી જો વો

يَعْمَلُوْنَ ۝٣٣ وَمَآ اَرْسَلْنَا فِيْ قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيْرٍ اِلَّا قَالَ
કરતે થે. ઔર હમ ને કિસી બસ્તી મેં ડરાને વાલા રસૂલ નહીં ભેજા મગર વહાં કે ખુશહાલ

مُتْرَفُوْهَآ اِنَّا بِمَآ اُرْسِلْتُمْ بِهٖ كٰفِرُوْنَ ۝٣٤ وَقَالُوْا نَحْنُ
લોગોં ને કહા કે યકીનન હમ તો કુફ્ર કરતે હૈં ઉસ કે સાથ જિસ કો દે કર તુમ ભેજે ગએ હો. ઔર કહા કે હમ

اَكْثَرُ اَمْوَالًا وَّاَوْلَادًا ۙ وَّمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِيْنَ ۝٣٥ قُلْ اِنَّ رَبِّيْ
ઝયાદા માલ ઔર ઔલાદ વાલે હૈં. ઔર હમેં અઝાબ નહીં હોગા. આપ ફરમા દીજિયે યકીનન મેરા રબ

يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَآءُ وَيَقْدِرُ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ
રોઝી કુશાદા કરતા હૈ જિસ કે લિયે ચાહતા હૈ ઔર તંગ કરતા હૈ જિસ કે લિયે ચાહતા હૈ, લેકિન અકસર લોગ

لَا يَعْلَمُوْنَ ۝٣٦ وَمَآ اَمْوَالُكُمْ وَلَآ اَوْلَادُكُمْ بِالَّتِيْ ع
જાનતે નહીં. ઔર તુમ્હારે માલ ઔર તુમ્હારી ઔલાદ ઐસી ચીઝ નહીં જો તુમ્હેં હમારા ઝયાદા

تُقَرِّبُكُمْ عِنْدَنَا زُلْفٰٓى اِلَّا مَنْ اٰمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ز فَاُولٰٓئِكَ

મુકર્રબ બના દેં, મગર જો ઈમાન લાએ ઔર નેક અમલ કરતે રહે, તો ઉન

لَهُمْ جَزَآءُ الضِّعْفِ بِمَا عَمِلُوْا وَهُمْ فِى الْغُرُفٰتِ اٰمِنُوْنَ ﴿٣٧﴾

કે લિયે ઉન કે અમલ કી દુગની જઝા હોગી ઔર વો બાલાખાનોં મેં અમન સે હોંગે.

وَالَّذِيْنَ يَسْعَوْنَ فِيْٓ اٰيٰتِنَا مُعٰجِزِيْنَ اُولٰٓئِكَ فِى الْعَذَابِ

ઔર જો કોશિશ કર રહે હૈં હમારી આયતોં મેં હરાને વાલે બન કર, યે લોગ અઝાબ મેં હાઝિર

مُحْضَرُوْنَ ﴿٣٨﴾ قُلْ اِنَّ رَبِّىْ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَآءُ

કિયે જાએંગે. આપ ફરમા દીજિયે યકીનન મેરા રબ રોઝી કુશાદા કરતા હૈ જિસ કે લિયે ચાહતા હૈ

مِنْ عِبَادِهٖ وَيَقْدِرُ لَهٗ ط وَمَآ اَنْفَقْتُمْ مِّنْ شَىْءٍ فَهُوَ

અપને બન્દોં મેં સે ઔર તંગ કરતા હૈ જિસ કે લિયે ચાહતા હૈ. ઔર જો ચીઝ ભી તુમ ખર્ચ કરો તો વો

يُخْلِفُهٗ ج وَهُوَ خَيْرُ الرّٰزِقِيْنَ ﴿٣٩﴾ وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيْعًا

ઉસ કા બદલ દેતા હૈ. ઔર વો બેહતરીન રોઝી દેને વાલા હૈ. ઔર જિસ દિન વો સબ કો ઈકઠ્ઠા કરેગા,

ثُمَّ يَقُوْلُ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اَهٰٓؤُلَآءِ اِيَّاكُمْ كَانُوْا يَعْبُدُوْنَ ﴿٤٠﴾

ફિર ફરિશ્તોં સે કહેગા કયા યે લોગ તુમ્હારી ઈબાદત કિયા કરતે થે?

قَالُوْا سُبْحٰنَكَ اَنْتَ وَلِيُّنَا مِنْ دُوْنِهِمْ ج بَلْ كَانُوْا

તો વો કહેંગે કે આપ પાક હૈં, આપ હમારે કારસાઝ હૈં, ન કે વો. બલ્કે યે લોગ

يَعْبُدُوْنَ الْجِنَّ ج اَكْثَرُهُمْ بِهِمْ مُّؤْمِنُوْنَ ﴿٤١﴾ فَالْيَوْمَ

તો જિન્નાત કી ઈબાદત કરતે થે, ઉન મેં સે અકસર જિન્નાત પર ઈમાન ભી રખતે થે. તો આજ

لَا يَمْلِكُ بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ نَّفْعًا وَّلَا ضَرًّا ط وَ نَقُوْلُ لِلَّذِيْنَ

તુમ મેં સે એક દૂસરે કે લિયે નફા ઔર ઝરર કે માલિક નહીં. ઔર હમ કહેંગે ઝાલિમોં

ظَلَمُوْا ذُوْقُوْا عَذَابَ النَّارِ الَّتِىْ كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُوْنَ ﴿٤٢﴾

સે કે તુમ ઉસ આગ કા અઝાબ ચખો જિસ કો તુમ જુઠલાયા કરતે થે.

وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيٰتُنَا بَيِّنٰتٍ قَالُوْا مَا هٰذَآ اِلَّا رَجُلٌ

ઔર જબ ઉન પર હમારી સાફ સાફ આયતેં તિલાવત કી જાતી હૈં, તો વો કેહતે હૈં કે યે પૈગમ્બર નહીં હૈ મગર એક આદમી

يُّرِيْدُ اَنْ يَّصُدَّكُمْ عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ اٰبَآؤُكُمْ ج وَقَالُوْا

જો ચાહતા હૈ કે તુમ્હેં રોક દે ઉન માબૂદોં સે જિન કી તુમ્હારે બાપ દાદા ઈબાદત કરતે થે. ઔર યે કેહતે હૈં

مَا هٰذَآ اِلَّآ اِفْكٌ مُّفْتَرًى ؕ وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لِلْحَقِّ

કે યે કુર્આન નહીં હૈ મગર જૂઠ જો ઘડ લિયા ગયા હૈ. ઔર કાફિર લોગ હક કે મુતઅલ્લિક કેહતે હૈં

لَمَّا جَآءَهُمْ ۙ اِنْ هٰذَآ اِلَّا سِحْرٌ مُّبِيْنٌ ﴿۴۳﴾ وَمَآ اٰتَيْنٰهُمْ

જબ હક ઉન કે પાસ આયા કે યે તો મહઝ સાફ જાદૂ હૈ. ઔર હમ ને ઉન્હેં

مِّنْ كُتُبٍ يَّدْرُسُوْنَهَا وَمَآ اَرْسَلْنَآ اِلَيْهِمْ قَبْلَكَ

કિતાબેં નહીં દીં જિન કો વો પઢ્હેં ઔર હમ ને ઉન કી તરફ આપ સે પેહલે કોઈ ડરાને વાલા રસૂલ

مِنْ نَّذِيْرٍ ﴿۴۴﴾ؕ وَكَذَّبَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۙ وَمَا بَلَغُوْا مِعْشَارَ

નહીં ભેજા. ઔર ઉન લોગોં ને ભી જુઠલાયા જો ઉન સે પેહલે થે. ઔર યે ઉન કે દસવેં હિસ્સે કો ભી નહીં પહોંચે

مَآ اٰتَيْنٰهُمْ فَكَذَّبُوْا رُسُلِيْ ۗ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيْرِ ﴿۴۵﴾ؑ قُلْ ٥ ع ١١

જો હમ ને અગલોં કો દિયા થા, ફિર ઉન્હોં ને મેરે પૈગમ્બરોં કો જુઠલાયા. ફિર મેરા અઝાબ કૈસા થા? આપ ફરમા

اِنَّمَآ اَعِظُكُمْ بِوَاحِدَةٍ ۚ اَنْ تَقُوْمُوْا لِلّٰهِ مَثْنٰى وَ فُرَادٰى

દીજિયે મૈં તુમ્હેં સિર્ફ એક ચીઝ કી નસીહત કરતા હું. યે કે તુમ ખડે હો જાઓ અલ્લાહ કે લિયે દો દો ઔર તન્હા તન્હા,

ثُمَّ تَتَفَكَّرُوْا ۗ مَا بِصَاحِبِكُمْ مِّنْ جِنَّةٍ ؕ اِنْ هُوَ اِلَّا نَذِيْرٌ لَّكُمْ

ફિર તુમ સોચો કે તુમ્હારે સાથી (નબી) કો કુછ જુનૂન નહીં હૈ. વો તો સિર્ફ તુમ્હારે લિયે એક સખ્ત

بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيْدٍ ﴿۴۶﴾ قُلْ مَا سَاَلْتُكُمْ مِّنْ اَجْرٍ

અઝાબ સે પેહલે ડરાને વાલા હૈ. આપ ફરમા દીજિયે મૈં ને જો અજર તુમ સે માંગા હો

فَهُوَ لَكُمْ ۚ اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا عَلَى اللّٰهِ ۚ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ

વો ભી તુમ્હારે લિયે હૈ. મેરા અજર તો સિર્ફ અલ્લાહ કે ઝિમ્મે હૈ. ઔર વો હર ચીઝ પર

شَهِيْدٌ ﴿۴۷﴾ قُلْ اِنَّ رَبِّيْ يَقْذِفُ بِالْحَقِّ ۚ عَلَّامُ الْغُيُوْبِ ﴿۴۸﴾

નિગરાં હૈ. આપ ફરમા દીજિયે કે મેરા રબ હક કો ડાલતા હૈ. વો છુપી હુઈ ચીઝેં ખુબ જાનતા હૈ.

قُلْ جَآءَ الْحَقُّ وَمَا يُبْدِئُ الْبَاطِلُ وَمَا يُعِيْدُ ﴿۴۹﴾ قُلْ

આપ ફરમા દીજિયે કે હક આ ગયા ઔર બાતિલ ન પેહલે કુછ કર સકતા થા ઔર ન દોબારા કુછ કર સકેગા. આપ ફરમા દીજિયે

اِنْ ضَلَلْتُ فَاِنَّمَآ اَضِلُّ عَلٰى نَفْسِيْ ۚ وَاِنِ اهْتَدَيْتُ

અગર મૈં ગુમરાહી પર હું તો મેરી ઝાત હી પર મેરી ગુમરાહી હૈ. ઔર અગર મૈં હિદાયત પર હું તો ઉસ કી

فَبِمَا يُوْحِيْٓ اِلَيَّ رَبِّيْ ؕ اِنَّهٗ سَمِيْعٌ قَرِيْبٌ ﴿۵۰﴾ وَلَوْ تَرٰٓى اِذْ فَزِعُوْا

વજહ સે હૈ જો મેરી તરફ મેરા રબ વહી કર રહા હૈ. યકીનન વો સુનને વાલા, કરીબ હૈ. ઔર કાશ આપ દેખતે જબ યે ઘબરાએંગે

فَلَا فَوۡتَ وَاُخِذُوۡا مِنۡ مَّكَانٍ قَرِيۡبٍۙ ﴿٥١﴾ وَّقَالُوۡۤا اٰمَنَّا
તો ફિર છૂટ નહીં સકેંગે ઔર કરીબી જગા સે પકડ લિયે જાએંગે. ઔર વો કહેંગે કે હમ કુર્આન પર

بِهٖ‌ۚ وَاَنّٰى لَهُمُ التَّنَاوُشُ مِنۡ مَّكَانٍۭ بَعِيۡدٍ ۚ ﴿٥٢﴾
ઈમાન લે આએ. ઔર ઉન કે હાથ (ઈમાન તક) દૂર જગા સે કહાં પહોંચ સકતે હૈં?

وَّقَدۡ كَفَرُوۡا بِهٖ مِنۡ قَبۡلُ‌ۚ وَيَقۡذِفُوۡنَ بِالۡغَيۡبِ مِنۡ مَّكَانٍۭ
હાલાંકે વો ઉસ કે સાથ ઉસ સે પેહલે કુફ્ર કરતે રહે. ઔર વો બેતહકીક બાતેં દૂર હી દૂર સે

بَعِيۡدٍ ﴿٥٣﴾ وَحِيۡلَ بَيۡنَهُمۡ وَبَيۡنَ مَا يَشۡتَهُوۡنَ كَمَا فُعِلَ
હાંકા કરતે થે. ઔર ઉન કે દરમિયાન ઔર ઉન કી ખ્વાહિશાત કે દરમિયાન આડ કર દી જાએગી જૈસા કે ઉન કે

ع ٦ ١٢ بِاَشۡيَاعِهِمۡ مِّنۡ قَبۡلُ‌ؕ اِنَّهُمۡ كَانُوۡا فِىۡ شَكٍّ مُّرِيۡبٍ ﴿٥٤﴾
હમમસ્લકોં કે સાથ ઈસ સે પેહલે કિયા ગયા. બેશક વો બડે ભારી શક મેં થે.

اٰيَاتُهَا ٤٥ (٣٥) سُوۡرَةُ فَاطِرٍ مَّكِّيَّةٌ (٤٣) رُكُوۡعَاتُهَا ٥
ઈસ મેં ૪૫ આયતેં હૈં સૂરએ ફાતિર મક્કા મેં નાઝિલ હુઈ ઔર ૫ રુકૂઅ હૈં

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ
પઢતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

اَلۡحَمۡدُ لِلّٰهِ فَاطِرِ السَّمٰوٰتِ وَالۡاَرۡضِ جَاعِلِ الۡمَلٰٓئِكَةِ
તમામ તારીફેં અલ્લાહ કે લિયે હૈં જો આસ્માનોં ઔર ઝમીન કો પૈદા કરને વાલા હૈ ઔર ફરિશ્તોં કો પૈગામ પહોંચાને વાલા બના કર

رُسُلًا اُولِىۡۤ اَجۡنِحَةٍ مَّثۡنٰى وَثُلٰثَ وَرُبٰعَ‌ؕ يَزِيۡدُ فِى الۡخَلۡقِ
ભેજને વાલા હૈ જો ફરિશ્તે દો દો ઔર તીન તીન ઔર ચાર ચાર પર વાલે હોતે હૈં. પૈદાઇશ મેં ઝયાદતી કરતા હૈ

مَا يَشَآءُ‌ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَىۡءٍ قَدِيۡرٌ ﴿١﴾ مَا يَفۡتَحِ اللّٰهُ
જિત્ની ચાહતા હૈ. યકીનન અલ્લાહ હર ચીઝ પર કુદરત વાલા હૈ. અલ્લાહ ઈન્સાનોં કે

لِلنَّاسِ مِنۡ رَّحۡمَةٍ فَلَا مُمۡسِكَ لَهَا‌ۚ وَمَا يُمۡسِكۡ ۙ
લિયે રહમત ખોલ દે તો ઉસે કોઈ રોક નહીં સકતા. ઔર જો રોક દે

فَلَا مُرۡسِلَ لَهٗ مِنۡۢ بَعۡدِهٖ‌ؕ وَهُوَ الۡعَزِيۡزُ الۡحَكِيۡمُ ﴿٢﴾
તો અલ્લાહ કે બાદ ઉસ કો કોઈ ભેજ નહીં સકતા. ઔર વો ઝબરદસ્ત હૈ, હિકમત વાલા હૈ.

يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ اذۡكُرُوۡا نِعۡمَتَ اللّٰهِ عَلَيۡكُمۡ‌ؕ هَلۡ مِنۡ
એ ઈન્સાનો! યાદ કરો અલ્લાહ કી ઉસ નેઅમત કો જો તુમ પર હૈ. કયા અલ્લાહ કે સિવા

خَالِقٍ غَيْرُ اللّٰهِ يَرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ ط لَآ اِلٰهَ

કોઈ પૈદા કરને વાલા હૈ જો તુમ્હેં આસ્માન ઔર ઝમીન સે રોઝી દેતા હો? કોઈ માબૂદ નહીં

اِلَّا هُوَ ز فَاَنّٰى تُؤْفَكُوْنَ ﴿٣﴾ وَاِنْ يُّكَذِّبُوْكَ

મગર વહી. ફિર તુમ કહાં ઉલ્ટે ફિરે જા રહે હો? ઔર અગર યે આપ કો જુઠલાયેં

فَقَدْ كُذِّبَتْ رُسُلٌ مِّنْ قَبْلِكَ ط وَاِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ الْاُمُوْرُ ﴿٤﴾

તો આપ સે પેહલે પૈગમ્બરોં કો જુઠલાયા ગયા. ઔર અલ્લાહ હી કી તરફ તમામ ઉમૂર લૌટાએ જાએંગે.

يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيٰوةُ

એ ઈન્સાનો! યકીનન અલ્લાહ કા વાદા સચ્ચા હૈ, ફિર તુમ્હેં દુન્યવી ઝિન્દગી ધોકે મેં

الدُّنْيَا وقفة وَلَا يَغُرَّنَّكُمْ بِاللّٰهِ الْغَرُوْرُ ﴿٥﴾ اِنَّ الشَّيْطٰنَ

ન ડાલે. ઔર તુમ્હેં અલ્લાહ સે ધોકેબાઝ (શયતાન) ધોકે મેં ન ડાલે. યકીનન શયતાન

لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوْهُ عَدُوًّا ط اِنَّمَا يَدْعُوْا حِزْبَهٗ لِيَكُوْنُوْا

તુમ્હારા દુશ્મન હૈ, તો તુમ ઉસે દુશ્મન સમજતે રહો. વો અપની જમાઅત કો બુલાતા હૈ તાકે

مِنْ اَصْحٰبِ السَّعِيْرِ ﴿٦﴾ط اَلَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَهُمْ عَذَابٌ

વો દોઝખિયોં મેં સે હો જાએં. વો જિન્હોં ને કુફ્ર કિયા ઉન કે લિયે સખ્ત

شَدِيْدٌ ط وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ

અઝાબ હૈ. ઔર જો ઈમાન લાએ ઔર નેક અમલ કરતે રહે ઉન કે લિયે મગફિરત હૈ

وَّاَجْرٌ كَبِيْرٌ ﴿٧﴾ع اَفَمَنْ زُيِّنَ لَهٗ سُوْٓءُ عَمَلِهٖ فَرَاٰهُ حَسَنًا ط ع ١ ١٣

ઔર બડા અજર હૈ. કયા ફિર વો શખ્સ જિસ કે લિયે ઉસ કી બદઅમલી મુઝય્યન કી ગઈ, ફિર વો ઉસ કો અચ્છા સમજતા હૈ (યે ઔર મોમિન જો ઉસે

فَاِنَّ اللّٰهَ يُضِلُّ مَنْ يَّشَآءُ وَ يَهْدِيْ مَنْ يَّشَآءُ صلے

બુરા સમજતા હૈ, દોનોં બરાબર હો સકતે હૈં?) તો યકીનન અલ્લાહ ગુમરાહ કરતે હૈં જિસે ચાહતે હૈં ઔર હિદાયત દેતે હૈં જિસે ચાહતે હૈં.

فَلَا تَذْهَبْ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ حَسَرٰتٍ ط اِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌ م

ફિર ઉન પર અફસોસ કે બાઈસ આપ કી જાન ન નિકલ જાએ. બેશક અલ્લાહ કો માલૂમ હૈ

بِمَا يَصْنَعُوْنَ ﴿٨﴾ وَاللّٰهُ الَّذِيْٓ اَرْسَلَ الرِّيٰحَ فَتُثِيْرُ

જો હરકતેં યે કર રહે હૈં. ઔર અલ્લાહ વો હૈ જિસ ને હવાઓં કો ભેજા, ફિર વો બાદલોં કો

سَحَابًا فَسُقْنٰهُ اِلٰى بَلَدٍ مَّيِّتٍ فَاَحْيَيْنَا بِهِ الْاَرْضَ

ઉડાતી હૈં, ફિર હમ ઉસ કો હાંક કર લે જાતે હૈં ખુશ્ક ઝમીન કી તરફ, ફિર હમ ઉસ સે ઝમીન કો ઝિન્દા કરતે હૈં

بَعۡدَ مَوۡتِهَا ؕ كَذٰلِكَ النُّشُوۡرُ ﴿٩﴾ مَنۡ كَانَ يُرِيۡدُ
ઉસ કે ખુશ્ક હો જાને કે બાદ. ઈસી તરહ કબ્રોં સે ઉઠના ભી હોગા. જો ઈઝઝત ચાહતા

الۡعِزَّةَ فَلِلّٰهِ الۡعِزَّةُ جَمِيۡعًا ؕ اِلَيۡهِ يَصۡعَدُ الۡكَلِمُ
હે તો અલ્લાહ હી કે લિયે હે સારી ઈઝઝત. ઉસી કી તરફ પાકીઝા કલિમે

الطَّيِّبُ وَالۡعَمَلُ الصَّالِحُ يَرۡفَعُهٗ ؕ وَالَّذِيۡنَ يَمۡكُرُوۡنَ
ચઢ્હતે હૈં ઔર નેક અમલ ઉન કો બુલન્દ કરતે હૈં. ઔર જો બુરી તદબીરેં

السَّيِّاٰتِ لَهُمۡ عَذَابٌ شَدِيۡدٌ ؕ وَمَكۡرُ اُولٰٓئِكَ هُوَ
કરતે હૈં ઉન કે લિયે સખ્ત અઝાબ હે. ઔર ઉન કા મકર નાકામ

يَبُوۡرُ ﴿١٠﴾ وَاللّٰهُ خَلَقَكُمۡ مِّنۡ تُرَابٍ ثُمَّ مِنۡ نُّطۡفَةٍ
હોગા. ઔર અલ્લાહ ને તુમ્હેં પૈદા કિયા હે મિટ્ટી સે, ફિર નુત્ફે સે,

ثُمَّ جَعَلَكُمۡ اَزۡوَاجًا ؕ وَمَا تَحۡمِلُ مِنۡ اُنۡثٰى وَلَا تَضَعُ
ફિર તુમ્હેં જોડે જોડે બનાયા. ઔર કોઈ માદા હામિલા નહીં હોતી ઔર ન જનતી હે

اِلَّا بِعِلۡمِهٖ ؕ وَمَا يُعَمَّرُ مِنۡ مُّعَمَّرٍ وَّلَا يُنۡقَصُ
મગર અલ્લાહ કે ઈલ્મ મેં હોતા હે. ઔર કિસી ઉમ્ર વાલે કો ઉમ્ર નહીં દી જાતી ઔર ન ઉસ કી ઉમ્ર મેં સે કમ

مِنۡ عُمُرِهٖۤ اِلَّا فِىۡ كِتٰبٍ ؕ اِنَّ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيۡرٌ ﴿١١﴾
કિયા જાતા હે મગર વો લવ્હે મહફૂઝ મેં હે. ઔર યે અલ્લાહ પર આસાન હે.

وَمَا يَسۡتَوِى الۡبَحۡرٰنِ ۖ هٰذَا عَذۡبٌ فُرَاتٌ سَآئِغٌ شَرَابُهٗ
ઔર દો સમન્દર બરાબર નહીં હૈ: યે મીઠા, પ્યાસ બુજાતા હે, ઉસ કા પીના ખુશગવાર હે,

وَهٰذَا مِلۡحٌ اُجَاجٌ ؕ وَمِنۡ كُلٍّ تَاۡكُلُوۡنَ لَحۡمًا طَرِيًّا
ઔર યે નમકીન, કડવા હે. ઔર હર એક મેં સે તુમ ખાતે હો તાઝા ગોશ્ત

وَّ تَسۡتَخۡرِجُوۡنَ حِلۡيَةً تَلۡبَسُوۡنَهَا ۚ وَتَرَى الۡفُلۡكَ فِيۡهِ
ઔર તુમ નિકાલતે હો ઝેવર જિસ કો તુમ પેહેનતે હો. ઔર આપ કશતી કો દેખોગે ઉસ મેં

مَوَاخِرَ لِتَبۡتَغُوۡا مِنۡ فَضۡلِهٖ وَلَعَلَّكُمۡ تَشۡكُرُوۡنَ ﴿١٢﴾
મૌજોં કો ફાડતી હુઈ ચલતી હે, તાકે તુમ અલ્લાહ કા ફઝલ તલાશ કરો ઔર તાકે તુમ શુક્ર અદા કરો.

يُوۡلِجُ الَّيۡلَ فِى النَّهَارِ وَ يُوۡلِجُ النَّهَارَ فِى الَّيۡلِ ۙ وَ
વો રાત કો દિન મેં દાખિલ કરતા હે ઔર દિન કો રાત મેં દાખિલ કરતા હે. ઔર

سَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ۖ كُلٌّ يَّجْرِيْ لِاَجَلٍ مُّسَمًّى ۭ

ઉસ ને સૂરજ ઔર ચાંદ કો કામ મેં લગા રખા હૈ. સબ કે સબ ચલતે રહેંગે વક્તે મુકર્રરા તક કે લિયે.

ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ ۭ وَالَّذِيْنَ تَدْعُوْنَ

યહી અલ્લાહ તુમ્હારા રબ હૈ, ઉસી કે લિયે સલ્તનત હૈ. ઔર જિન કો તુમ પુકારતે હો

مِنْ دُوْنِهٖ مَا يَمْلِكُوْنَ مِنْ قِطْمِيْرٍ ﴿١٣﴾ اِنْ تَدْعُوْهُمْ

ઉસ કે સિવા વો ખજૂર કી ગુઠલી કે ગિલાફ કે ભી માલિક નહીં હૈં. અગર તુમ ઉન કો પુકારો

لَا يَسْمَعُوْا دُعَاۗءَكُمْ ۚ وَلَوْ سَمِعُوْا مَا اسْتَجَابُوْا لَكُمْ ۭ

તો વો તુમ્હારી પુકાર સુનતે નહીં. ઔર અગર વો સુનેં ભી તો તુમ્હેં જવાબ નહીં દે સકેંગે.

وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ يَكْفُرُوْنَ بِشِرْكِكُمْ ۭ وَلَا يُنَبِّئُكَ

ઔર કયામત કે દિન વો તુમ્હારે શિર્ક કા ઈન્કાર કરેંગે. ઔર તુમ્હેં બાખબર કી તરહ કોઈ

مِثْلُ خَبِيْرٍ ﴿١٤﴾ يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ اَنْتُمُ الْفُقَرَاۗءُ

ખબર નહીં દે સકતા. એ ઈન્સાનો! તુમ મોહતાજ હો

اِلَى اللّٰهِ ۚ وَاللّٰهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيْدُ ﴿١٥﴾ اِنْ يَّشَاْ يُذْهِبْكُمْ

અલ્લાહ કી તરફ. ઔર અલ્લાહ બેનિયાઝ હૈ, કાબિલે તારીફ હૈ. અગર વો ચાહે તો તુમ્હેં હલાક કર દે

وَيَاْتِ بِخَلْقٍ جَدِيْدٍ ﴿١٦﴾ وَمَا ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ بِعَزِيْزٍ ﴿١٧﴾

ઔર નઈ મખ્લૂક કો લે આએ. ઔર યે અલ્લાહ પર કુછ મુશકિલ નહીં.

وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِّزْرَ اُخْرٰى ۭ وَاِنْ تَدْعُ مُثْقَلَةٌ

ઔર કોઈ બોજ ઉઠાને વાલા દૂસરે કા બોજ નહીં ઉઠાએગા. ઔર અગર કોઈ બોજ લદા હુવા ઉસ કે ઉઠાને કો

اِلٰى حِمْلِهَا لَا يُحْمَلْ مِنْهُ شَيْءٌ وَّلَوْ كَانَ ذَا قُرْبٰى ۭ

(કિસી કો) બુલાએ તો કુછ બોજ ભી ઉસ મેં સે ઉઠાયા નહીં જા સકતા અગરચે વો કરીબી રિશ્તેદાર હી કયૂં ન હો.

اِنَّمَا تُنْذِرُ الَّذِيْنَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ وَاَقَامُوا

આપ તો સિર્ફ ઉન કો ડરાતે હૈં જો અપને રબ સે બેદેખે ડરતે હૈં ઔર નમાઝ કાઈમ

الصَّلٰوةَ ۭ وَمَنْ تَزَكّٰى فَاِنَّمَا يَتَزَكّٰى لِنَفْسِهٖ ۭ

કરતે હૈં. ઔર જો તઝકિયા કરેગા તો સિર્ફ અપની હી ઝાત કે ફાઈદે કે લિયે તઝકિયા કરેગા.

وَاِلَى اللّٰهِ الْمَصِيْرُ ﴿١٨﴾ وَمَا يَسْتَوِي الْاَعْمٰى وَالْبَصِيْرُ ﴿١٩﴾

ઔર અલ્લાહ હી કી તરફ લૌટના હૈ. ઔર અન્ધા ઔર બીના બરાબર નહીં હો સકતે.

وَلَا الظُّلُمٰتُ وَلَا النُّوۡرُ ﴿٢٠﴾ وَلَا الظِّلُّ وَلَا الۡحَرُوۡرُ ﴿٢١﴾

ઔર અંધેરે ઔર નૂર બરાબર નહીં હો સકતે. ઔર સાયા ઔર ધૂપ બરાબર નહીં હો સકતી.

وَمَا يَسۡتَوِى الۡاَحۡيَآءُ وَلَا الۡاَمۡوَاتُ ؕ اِنَّ اللّٰهَ يُسۡمِعُ

ઔર ઝિન્દા ઔર મુર્દે બરાબર નહીં હો સકતે. યકીનન અલ્લાહ સુનાતે હૈં

مَنۡ يَّشَآءُ ۚ وَمَاۤ اَنۡتَ بِمُسۡمِعٍ مَّنۡ فِى الۡقُبُوۡرِ ﴿٢٢﴾ اِنۡ اَنۡتَ

જિસે ચાહતે હૈં. ઔર આપ ઉન કો નહીં સુના સકતે જો કબ્રોં મેં હૈં. આપ તો સિર્ફ

اِلَّا نَذِيۡرٌ ﴿٢٣﴾ اِنَّاۤ اَرۡسَلۡنٰكَ بِالۡحَقِّ بَشِيۡرًا وَّ نَذِيۡرًا ؕ

ડરાને વાલે હૈં. હમ ને આપ કો હક દે કર બશારત દેને વાલા, ડરાને વાલા રસૂલ બના કર ભેજા હૈ.

وَاِنۡ مِّنۡ اُمَّةٍ اِلَّا خَلَا فِيۡهَا نَذِيۡرٌ ﴿٢٤﴾ وَاِنۡ يُّكَذِّبُوۡكَ فَقَدۡ

ઔર કોઈ ઉમ્મત ઐસી નહીં જિસ મેં ડરાને વાલા ન આયા હો. ઔર અગર યે આપ કો જુઠલાએં તો ઉન

كَذَّبَ الَّذِيۡنَ مِنۡ قَبۡلِهِمۡ ۚ جَآءَتۡهُمۡ رُسُلُهُمۡ بِالۡبَيِّنٰتِ

લોગોં ને ભી જુઠલાયા જો ઉન સે પેહલે થે. જિન કે પાસ ઉન કે પૈગમ્બર રોશન મોઅજિઝાત

وَبِالزُّبُرِ وَ بِالۡكِتٰبِ الۡمُنِيۡرِ ﴿٢٥﴾ ثُمَّ اَخَذۡتُ الَّذِيۡنَ

ઔર લિખી હુઈ કિતાબેં ઔર રોશન કિતાબ લે કર આએ થે. ફિર મૈં ને કાફિરોં કો

ع ٣ ١٢ ٥ كَفَرُوۡا فَكَيۡفَ كَانَ نَكِيۡرِ ﴿٢٦﴾ اَلَمۡ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ اَنۡزَلَ

પકડ લિયા, ફિર મેરા અઝાબ કૈસા થા? કયા આપ ને દેખા નહીં કે અલ્લાહ ને આસ્માન

مِنَ السَّمَآءِ مَآءً ۚ فَاَخۡرَجۡنَا بِهٖ ثَمَرٰتٍ مُّخۡتَلِفًا

સે પાની ઉતારા. ફિર હમ ને ઉસ સે ફલોં કો નિકાલા જિન કે રંગ

اَلۡوَانُهَا ؕ وَمِنَ الۡجِبَالِ جُدَدٌۢ بِيۡضٌ وَّحُمۡرٌ مُّخۡتَلِفٌ

મુખ્તલિફ હૈં. ઔર પહાડોં મેં સફેદ ઔર સુર્ખ ઘાટિયાં હૈં જિન કે રંગ

اَلۡوَانُهَا وَ غَرَابِيۡبُ سُوۡدٌ ﴿٢٧﴾ وَمِنَ النَّاسِ وَالدَّوَآبِّ

મુખ્તલિફ હોતે હૈં ઔર કુછ ગેહરે સિયાહ હોતે હૈં. ઔર ઇન્સાનોં મેં સે ઔર ચૌપાઓં મેં સે

وَالۡاَنۡعَامِ مُخۡتَلِفٌ اَلۡوَانُهٗ كَذٰلِكَ ؕ اِنَّمَا يَخۡشَى اللّٰهَ

ઔર જાનવરોં મેં ભી ઈસી તરહ મુખ્તલિફ રંગ કે (પૈદા કિયે). અલ્લાહ સે ઉસ કે બન્દોં મેં સે

مِنۡ عِبَادِهِ الۡعُلَمٰٓؤُا ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَزِيۡزٌ غَفُوۡرٌ ﴿٢٨﴾ اِنَّ

સિર્ફ ઈલ્મ વાલે ડરતે હૈં. બેશક અલ્લાહ ઝબરદસ્ત હૈ, બખ્શને વાલા હૈ. યકીનન

الَّذِیۡنَ یَتۡلُوۡنَ کِتٰبَ اللّٰہِ وَ اَقَامُوا الصَّلٰوۃَ وَاَنۡفَقُوۡا
જો લોગ અલ્લાહ કી કિતાબ કી તિલાવત કરતે હૈં ઔર નમાઝ કાઇમ કરતે હૈં ઔર ખર્ચ કરતે હૈં
مِمَّا رَزَقۡنٰہُمۡ سِرًّا وَّعَلَانِیَۃً یَّرۡجُوۡنَ تِجَارَۃً
ઉસ મેં સે જો હમ ને ઉન્હેં રોઝી કે તૌર પર દિયા હૈ ચુપકે ઔર અલાનિયા, વો ઉમ્મીદ રખતે હૈં ઐસી તિજારત કી
لَّنۡ تَبُوۡرَ ﴿٢٩﴾ لِیُوَفِّیَہُمۡ اُجُوۡرَہُمۡ وَ یَزِیۡدَہُمۡ مِّنۡ فَضۡلِہٖ
જો બરબાદ નહીં હોગી. તાકે અલ્લાહ ઉન્હેં ઉન કે સવાબ દે ઔર ઉન્હેં અપને ફઝલ સે મઝીદ દે.
اِنَّہٗ غَفُوۡرٌ شَکُوۡرٌ ﴿٣٠﴾ وَالَّذِیۡۤ اَوۡحَیۡنَاۤ اِلَیۡکَ
યકીનન વો બખ્શને વાલા, કદરદાન હૈ. ઔર વો કિતાબ જો હમ ને આપ કી તરફ
مِنَ الۡکِتٰبِ ہُوَ الۡحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَیۡنَ یَدَیۡہِ ؕ اِنَّ اللّٰہَ
વહી કી વો હક હૈ, સચ્ચા બતલાને વાલી હૈ ઉન કિતાબોં કો જો ઉસ સે પેહલે થીં. યકીનન અલ્લાહ
بِعِبَادِہٖ لَخَبِیۡرٌۢ بَصِیۡرٌ ﴿٣١﴾ ثُمَّ اَوۡرَثۡنَا الۡکِتٰبَ الَّذِیۡنَ
અપને બન્દોં સે બાખબર હૈ, વો દેખ રહા હૈ. ફિર હમ ને કિતાબ કા વારિસ બનાયા ઉન કો જિન્હેં
اصۡطَفَیۡنَا مِنۡ عِبَادِنَا ۚ فَمِنۡہُمۡ ظَالِمٌ لِّنَفۡسِہٖ ۚ وَمِنۡہُمۡ
હમ ને મુન્તખબ કિયા હમારે બન્દોં મેં સે. ફિર ઉન મેં સે કોઈ તો અપને ઉપર ઝુલ્મ કરને વાલા હૈ. ઔર ઉન મેં સે
مُّقۡتَصِدٌ ۚ وَمِنۡہُمۡ سَابِقٌۢ بِالۡخَیۡرٰتِ بِاِذۡنِ اللّٰہِ ؕ ذٰلِکَ
કોઈ મયાનારવ હૈ. ઔર ઉન મેં સે કોઈ નેકિયોં મેં સબકત કરને વાલા હૈ અલ્લાહ કે હુકમ સે.
ہُوَ الۡفَضۡلُ الۡکَبِیۡرُ ﴿٣٢﴾ جَنّٰتُ عَدۡنٍ یَّدۡخُلُوۡنَہَا
યે બડા ફઝલ હૈ. જન્નાતે અદન મેં વો દાખિલ હોંગે,
یُحَلَّوۡنَ فِیۡہَا مِنۡ اَسَاوِرَ مِنۡ ذَہَبٍ وَّلُؤۡلُؤًا ۚ وَلِبَاسُہُمۡ
વહાં ઉન્હેં સૌને કે કંગન ઔર મોતી પેહનાએ જાએંગે. ઔર ઉન કા લિબાસ
فِیۡہَا حَرِیۡرٌ ﴿٣٣﴾ وَقَالُوا الۡحَمۡدُ لِلّٰہِ الَّذِیۡۤ اَذۡہَبَ عَنَّا
ઉન મેં રેશમ કા હોગા. ઔર વો કહેંગે કે તમામ તારીફેં ઉસ અલ્લાહ કે લિયે હૈં જિસ ને હમ સે ગમ
الۡحَزَنَ ؕ اِنَّ رَبَّنَا لَغَفُوۡرٌ شَکُوۡرُۨ ﴿٣٤﴾ الَّذِیۡۤ اَحَلَّنَا
દૂર કર દિયા. યકીનન હમારા રબ બહોત ઝયાદા બખ્શને વાલા, કદરદાન હૈ. વો અલ્લાહ જિસ ને હમેં
دَارَ الۡمُقَامَۃِ مِنۡ فَضۡلِہٖ ۚ لَا یَمَسُّنَا فِیۡہَا نَصَبٌ وَّلَا
હમેશા કે ઘર મેં અપને ફઝલ સે ઉતારા. જિસ મેં ન હમેં રંજ પહોંચેગા ઔર ન

يَمَسُّنَا فِيۡهَا لُغُوۡبٌ ﴿٣٥﴾ وَالَّذِيۡنَ كَفَرُوۡا لَهُمۡ نَارُ جَهَنَّمَ ۚ

થકાવટ પહોંચેગી. ઔર વો લોગ જો કાફિર હૈં ઉન કે લિયે જહન્નમ કી આગ હૈ.

لَا يُقۡضٰى عَلَيۡهِمۡ فَيَمُوۡتُوۡا وَلَا يُخَفَّفُ عَنۡهُمۡ

ઉન કે મુતઅલ્લિક ફૈસલા નહીં હોગા કે વો મર જાએં, ઔર ન ઉન સે આગ કા અઝાબ હલ્કા

مِّنۡ عَذَابِهَا ؕ كَذٰلِكَ نَجۡزِىۡ كُلَّ كَفُوۡرٍ ﴿٣٦﴾ وَهُمۡ يَصۡطَرِخُوۡنَ

કિયા જાએગા. ઈસી તરહ હમ હર નાશુકરે કો સઝા દેંગે. ઔર વો ઉસ મેં ચીખ

فِيۡهَا ۚ رَبَّنَاۤ اَخۡرِجۡنَا نَعۡمَلۡ صَالِحًا غَيۡرَ الَّذِىۡ كُنَّا

રહે હોંગે. એ હમારે રબ! તૂ હમેં નિકાલ કે હમ નેક અમલ કરેં ઉસ કે અલાવા જો હમ

نَعۡمَلُ ؕ اَوَلَمۡ نُعَمِّرۡكُمۡ مَّا يَتَذَكَّرُ فِيۡهِ مَنۡ تَذَكَّرَ وَ

કરતે થે. (તો કહા જાએગા) કયા હમ ને તુમ્હેં ઉમરેં નહીં દી થીં જિસ મેં નસીહત હાસિલ કર સકતા થા જો નસીહત

ع ٤ ١٢ جَآءَكُمُ النَّذِيۡرُ ؕ فَذُوۡقُوۡا فَمَا لِلظّٰلِمِيۡنَ مِنۡ نَّصِيۡرٍ ﴿٣٧﴾

હાસિલ કરતા ઔર તુમ્હારે પાસ ડરાને વાલા ભી આયા થા? ફિર તુમ ચખો. ફિર ઝાલિમોં કા કોઈ મદદગાર નહીં.

اِنَّ اللّٰهَ عٰلِمُ غَيۡبِ السَّمٰوٰتِ وَالۡاَرۡضِ ؕ اِنَّهٗ عَلِيۡمٌ ۢ

યકીનન અલ્લાહ આસ્માન ઔર ઝમીન કી પોશીદા ચીઝેં જાનને વાલા હૈ. યકીનન ઉસે દિલોં

بِذَاتِ الصُّدُوۡرِ ﴿٣٨﴾ هُوَ الَّذِىۡ جَعَلَكُمۡ خَلٰٓئِفَ

કે હાલ કા ભી ઇલ્મ હૈ. ઉસ ને તુમ્હેં ઝમીન મેં જાનશીન

فِى الۡاَرۡضِ ؕ فَمَنۡ كَفَرَ فَعَلَيۡهِ كُفۡرُهٗ ؕ وَلَا يَزِيۡدُ الۡكٰفِرِيۡنَ

બનાયા. ફિર જો કુફ્ર કરેગા, તો ઉસી પર ઉસ કે કુફ્ર કા વબાલ પડેગા. ઔર કાફિરોં કા કુફ્ર ઉન કે

كُفۡرُهُمۡ عِنۡدَ رَبِّهِمۡ اِلَّا مَقۡتًا ۚ وَلَا يَزِيۡدُ الۡكٰفِرِيۡنَ

રબ કે યહાં ગુસ્સે હી કો બઢાતા હૈ. ઔર કાફિરોં કો ઉન કા કુફ્ર

كُفۡرُهُمۡ اِلَّا خَسَارًا ﴿٣٩﴾ قُلۡ اَرَءَيۡتُمۡ شُرَكَآءَكُمُ الَّذِيۡنَ

ખસારે હી મેં બઢાતા હૈ. આપ ફરમા દીજિયે કયા તુમ ને દેખા અપને શુરકા કો અલ્લાહ

تَدۡعُوۡنَ مِنۡ دُوۡنِ اللّٰهِ ؕ اَرُوۡنِىۡ مَاذَا خَلَقُوۡا

કે સિવા જિન કો તુમ પુકારતે હો? મુજે દિખાઓ ઉન્હોં ને કયા પૈદા કિયા

مِنَ الۡاَرۡضِ اَمۡ لَهُمۡ شِرۡكٌ فِى السَّمٰوٰتِ ۚ اَمۡ اٰتَيۡنٰهُمۡ كِتٰبًا

ઝમીન મેં સે યા ઉન કી શિરાકત હૈ આસ્માનોં મેં? યા હમ ને ઉન્હેં કિતાબ દી હૈ

فَهُمْ عَلٰى بَيِّنَتٍ مِّنْهُ ۚ بَلْ اِنْ يَّعِدُ الظّٰلِمُوْنَ بَعْضُهُمْ
કે વો ઉસ કી વજહ સે રોશન રાસ્તે પર હૈં? બલ્કે યે ઝાલિમ ઉન મેં સે એક દૂસરે સે વાદા

بَعْضًا اِلَّا غُرُوْرًا ۝٤٠ اِنَّ اللّٰهَ يُمْسِكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ
નહીં કરતે મગર ધોકે હી કા. બેશક અલ્લાહ આસ્માનોં ઔર ઝમીન કો ગિરને સે થામે

اَنْ تَزُوْلَا ۚ وَلَئِنْ زَالَتَآ اِنْ اَمْسَكَهُمَا مِنْ اَحَدٍ
હુવે હૈ. ઔર અગર વો ગિર જાએં તો ઉન્હેં અલ્લાહ કે બાદ કૌન

مِّنْۢ بَعْدِهٖ ؕ اِنَّهٗ كَانَ حَلِيْمًا غَفُوْرًا ۝٤١ وَاَقْسَمُوْا بِاللّٰهِ جَهْدَ
થામ સકતા હૈ? યકીનન વો હિલ્મ વાલા, બહોત ઝયાદા બખ્શને વાલા હૈ. ઔર યે અલ્લાહ કી કસ્મેં ખાતે થે પક્કી

اَيْمَانِهِمْ لَئِنْ جَآءَهُمْ نَذِيْرٌ لَّيَكُوْنُنَّ اَهْدٰى مِنْ اِحْدَى
કસ્મેં કે અગર ઉન કે પાસ ડરાને વાલા આએગા તો ઝરૂર સારી ઉમ્મતોં મેં સબ સે ઝયાદા હિદાયત વાલે બન

الْاُمَمِ ۚ فَلَمَّا جَآءَهُمْ نَذِيْرٌ مَّا زَادَهُمْ اِلَّا نُفُوْرًا ۝٤٢
જાએંગે. લેકિન જબ ઉન કે પાસ ડરાને વાલા આયા તો ઉન કી નફરત ઔર બઢી.

اِۨسْتِكْبَارًا فِى الْاَرْضِ وَمَكْرَ السَّيِّئِ ؕ وَلَا يَحِيْقُ الْمَكْرُ
ઝમીન મેં તકબ્બુર કરને ઔર બુરી તદબીરેં કરને કી બિના પર. ઔર બુરા મકર ઉસ કે કરને

السَّيِّئُ اِلَّا بِاَهْلِهٖ ؕ فَهَلْ يَنْظُرُوْنَ اِلَّا سُنَّتَ الْاَوَّلِيْنَ ۚ
વાલોં હી કો હલાક કરતા હૈ. કયા ફિર પેહલે લોગોં કે દસ્તૂર કે વો મુન્તઝિર હૈં?

فَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللّٰهِ تَبْدِيْلًا ۚ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللّٰهِ
ફિર આપ અલ્લાહ કે દસ્તૂર મેં કોઈ તબદીલી હરગિઝ નહીં પાઓગે. ઔર અલ્લાહ કે દસ્તૂર મેં તગય્યુર હરગિઝ

تَحْوِيْلًا ۝٤٣ اَوَلَمْ يَسِيْرُوْا فِى الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوْا كَيْفَ
ન પાઓગે. કયા વો ઝમીન મેં ચલે ફિરે નહીં કે દેખતે કે ઉન

كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَكَانُوْٓا اَشَدَّ مِنْهُمْ
લોગોં કા અન્જામ કૈસા હુવા જો ઉન સે પેહલે થે ઔર ઉન સે ઝયાદા કુવ્વત

قُوَّةً ؕ وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيُعْجِزَهٗ مِنْ شَيْءٍ فِى السَّمٰوٰتِ
વાલે થે? ઔર અલ્લાહ ઐસા નહીં હૈ કે ઉસે કોઈ ચીઝ આજિઝ કર સકે આસ્માનોં મેં

وَلَا فِى الْاَرْضِ ؕ اِنَّهٗ كَانَ عَلِيْمًا قَدِيْرًا ۝٤٤ وَلَوْ يُؤَاخِذُ
ઔર ન ઝમીન મેં. યકીનન વો ઇલ્મ વાલા, કુદરત વાલા હૈ. ઔર અગર અલ્લાહ

اللّٰهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوْا مَا تَرَكَ عَلٰى ظَهْرِهَا

ઈન્સાનોં કો પકડે ઉન કે આમાલ કી વજહ સે તો ઝમીન કી પુશ્ત પર કિસી જાનદાર કો

مِنْ دَآبَّةٍ وَّلٰكِنْ يُّؤَخِّرُهُمْ اِلٰٓى اَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ

ન છોડે, લેકિન અલ્લાહ ઉન્હેં મોહલત દે રહા હૈ એક વક્તે મુકર્રરા તક.

ع ٨ ١٧

فَاِذَا جَآءَ اَجَلُهُمْ فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِعِبَادِهٖ بَصِيْرًا ۝٤٥

ફિર જબ ઉન કા આખિરી વક્ત આ જાએગા તો યકીનન અલ્લાહ અપને બન્દોં કો ખૂબ દેખ રહા હૈ.

اٰيَاتُهَا ٨٣ (٣٦) سُوْرَةُ يٰسٓ مَكِّيَّةٌ (٤١) رُكُوْعَاتُهَا ٥

ઈસ મેં ૮૩ આયતેં હૈં   સૂરએ યાસીન મક્કા મેં નાઝિલ હુઈ   ઔર ૫ રુકૂઅ હૈં

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

પઢતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

يٰسٓ ۝١ وَالْقُرْاٰنِ الْحَكِيْمِ ۝٢ اِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِيْنَ ۝٣

યા સીન. હિકમત વાલે કુર્આન કી કસમ. યકીનન આપ ભેજે હુવે પૈગમ્બરોં મેં સે હૈં.

عَلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ۝٤ تَنْزِيْلَ الْعَزِيْزِ الرَّحِيْمِ ۝٥ لِتُنْذِرَ قَوْمًا

સીધે રાસ્તે પર હૈં. યે કુર્આન ઝબરદસ્ત, રહમત વાલે અલ્લાહ કી તરફ સે ઉતારા ગયા હૈ. તાકે આપ ડરાએં ઐસી કૌમ કો

مَّآ اُنْذِرَ اٰبَآؤُهُمْ فَهُمْ غٰفِلُوْنَ ۝٦ لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ

જિન કે બાપ દાદા કો નહીં ડરાયા ગયા હૈ, ઈસ લિયે વો ગાફિલ હૈં. યકીનન ઉન મેં સે અકસર પર કૌલે હક

عَلٰٓى اَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ۝٧ اِنَّا جَعَلْنَا فِيْٓ اَعْنَاقِهِمْ اَغْلٰلًا

સાબિત હો ગયા કે વો ઈમાન નહીં લાએંગે. યકીનન હમ ને ઉન કી ગર્દનોં મેં તૌક રખ દિયે હૈં,

فَهِيَ اِلَى الْاَذْقَانِ فَهُمْ مُّقْمَحُوْنَ ۝٨ وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ

ફિર વો ઠોડિયોં તક પહોંચ ગએ હૈં ઔર ઉન કે સર ઊંચે હો રહે હૈં. ઔર હમ ને ઉન કે આગે

اَيْدِيْهِمْ سَدًّا وَّمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَاَغْشَيْنٰهُمْ فَهُمْ

દીવાર બના દી હૈ ઔર ઉન કે પીછે દીવાર બના દી હૈ, ફિર હમ ને ઉન કો ઢાંપ લિયા હૈ, ઈસ લિયે વો

لَا يُبْصِرُوْنَ ۝٩ وَسَوَآءٌ عَلَيْهِمْ ءَاَنْذَرْتَهُمْ اَمْ لَمْ تُنْذِرْهُمْ

દેખ નહીં સકતે. ઔર ઉન પર બરાબર હૈ ચાહે આપ ઉન્હેં ડરાએં યા ન ડરાએં,

لَا يُؤْمِنُوْنَ ۝١٠ اِنَّمَا تُنْذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمٰنَ

વો ઈમાન નહીં લાએંગે. આપ ઉસી કો ડરા સકતે હૈં જો ઈસ નસીહત કા ઈત્તિબા કરે ઔર રહમાન સે બેદેખે

بِالْغَيْبِ ۚ فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ وَّاَجْرٍ كَرِيْمٍ ﴿١١﴾ اِنَّا نَحْنُ نُحْيِ

ડરે. ફિર આપ ઉસે બશારત દીજિયે મગફિરત ઔર ઈઝઝત વાલે સવાબ કી. હમ હી મુરદોં કો ઝિન્દા કરેંગે

الْمَوْتٰى وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوْا وَاٰثَارَهُمْ ؕ وَكُلَّ شَیْءٍ اَحْصَيْنٰهُ وقف غفران

ઔર હમ લિખ રહે હૈં ઉન કે આગે ભેજે હુવે આમાલ ઔર ઉન કે નિશાનાતે કદમ. ઔર હર ચીઝ હમ ને મહફૂઝ કર રખી હૈ

فِیْٓ اِمَامٍ مُّبِيْنٍ ﴿١٢﴾ وَاضْرِبْ لَهُمْ مَّثَلًا اَصْحٰبَ الْقَرْيَةِ ۘ وقف لازم

લવ્હે મહફૂઝ મેં. ઔર આપ ઉન કે લિયે મિસાલ બયાન કીજિયે એક બસ્તી વાલોં કી,

اِذْ جَآءَهَا الْمُرْسَلُوْنَ ﴿١٣﴾ اِذْ اَرْسَلْنَآ اِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ

જબ ઉન કે પાસ ભેજે હુવે આદમી આએ. જબ હમ ને ઉન કી તરફ દો રસૂલ ભેજે,

فَكَذَّبُوْهُمَا فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ فَقَالُوْٓا اِنَّآ اِلَيْكُمْ مُّرْسَلُوْنَ ﴿١٤﴾

તો ઉન્હોં ને ઉન કો જુઠલયા, ફિર હમ ને તીસરે કો તકવિયત કે લિયે ભેજા, ફિર ઉન તીનોં ને કહા હમ તુમ્હારી તરફ ભેજે ગએ હૈં.

قَالُوْا مَآ اَنْتُمْ اِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا ۙ وَمَآ اَنْزَلَ الرَّحْمٰنُ

વો બોલે કે તુમ નહીં હો મગર હમ જૈસે એક ઈન્સાન ઔર રહમાન તઆલા ને કુછ ભી

مِنْ شَیْءٍ ۙ اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا تَكْذِبُوْنَ ﴿١٥﴾ قَالُوْا رَبُّنَا يَعْلَمُ

નહીં ઉતારા. તુમ તો સિર્ફ જૂઠ બોલતે હો. ઉન્હોં ને કહા કે હમારા રબ જાનતા હૈ

اِنَّآ اِلَيْكُمْ لَمُرْسَلُوْنَ ﴿١٦﴾ وَمَا عَلَيْنَآ اِلَّا الْبَلٰغُ الْمُبِيْنُ ﴿١٧﴾

કે બેશક હમ તુમ્હારી તરફ ભેજે ગએ હૈં. ઔર હમારે ઝિમ્મે તો સિર્ફ સાફ સાફ પહોંચા દેના હૈ.

قَالُوْٓا اِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْ ۚ لَئِنْ لَّمْ تَنْتَهُوْا لَنَرْجُمَنَّكُمْ

વો બોલે કે હમ તુમ્હેં મન્હૂસ સમજતે હૈં. અગર તુમ બાઝ નહીં આઓગે તો હમ તુમ્હેં રજમ કર દેંગે

وَلَيَمَسَّنَّكُمْ مِّنَّا عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿١٨﴾ قَالُوْا طَآئِرُكُمْ مَّعَكُمْ ؕ

ઔર તુમ્હેં હમારી તરફ સે દર્દનાક સઝા મિલેગી. તો વો તીનોં કેહને લગે તુમ્હારી નહૂસત તુમ્હારે સાથ હૈ. કયા

اَئِنْ ذُكِّرْتُمْ ؕ بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُوْنَ ﴿١٩﴾ وَجَآءَ

અગરચે તુમ્હેં નસીહત કી જાએ તબ ભી? બલ્કે તુમ ઐસી કૌમ હો જો હદ સે તજાવુઝ કરતે હો. ઔર શેહર કે

مِنْ اَقْصَا الْمَدِيْنَةِ رَجُلٌ يَّسْعٰى قَالَ يٰقَوْمِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِيْنَ ﴿٢٠﴾

કિનારે સે એક આદમી આયા દૌડતા હુવા, ઉસ ને કહા કે એ મેરી કૌમ! તુમ ઉન રસૂલોં કા ઈત્તિબા કર લો.

اتَّبِعُوْا مَنْ لَّا يَسْـَٔلُكُمْ اَجْرًا وَّهُمْ مُّهْتَدُوْنَ ﴿٢١﴾

તુમ ઉન કા ઈત્તિબા કર લો જો તુમ સે બદલા નહીં માંગતે ઔર જો હિદાયતયાફતા હૈં.